

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

4 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ - ΒΑΘΜΟΝΟΜΗΣΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΝ.ΕΠΕ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

4.1 Γενικά

Στο Κεφάλαιο 3 που προηγήθηκε πραγματοποιήθηκε ανάλυση της σεισμικής απόκρισης όλων των δοκιμών υποστυλωμάτων που κατασκευάστηκαν και εξετάστηκαν στο παρόν Ερευνητικό πρόγραμμα. Σχεδιάστηκαν για κάθε δοκίμιο οι βρόχοι φορτίου – μετατόπισης και ακολούθως τα εξαγόμενα διαγράμματα, που σχετίζονται με τις αντισεισμικές του ιδιότητες (αντοχή, δυσκαμψία, ικανότητα απορρόφησης ενέργειας). Σημαντικές πληροφορίες για τη συμπεριφορά των δοκιμών υπό πλευρικό και αξονικό θλιπτικό φορτίο παρείχαν και τα διαγράμματα παραμορφώσεων των οπλισμών που εξήχθησαν βάσει μικρομετρήσεων, με τη βοήθεια ταινιών μέτρησης της παραμόρφωσης των διαμήκων ράβδων.

Στο παρόν κεφάλαιο γίνεται σύγκριση της συμπεριφοράς σε σεισμό των δοκιμών κάθε Σειράς. Στη Σειρά I εξετάζεται η αποτελεσματικότητα των χαλύβδινων μανδυνών (δύο διαφορετικά πάχη) ως μέσο περίσφιγξης για την αντιμετώπιση του ανεπαρκούς μήκους παράθεσης οπλισμών (δύο διαφορετικά μήκη). Η απόκριση σε σεισμό των ενισχυμένων στύλων της Σειράς δοκιμών I συγκρίνεται με εκείνη του δοκιμίου – στόχου, C_1 , με τις συνεχείς διαμήκεις ράβδους οπλισμού χωρίς παραθέσεις. Στα υποστυλώματα της Σειράς δοκιμών II ελέγχεται η αποτελεσματικότητα της αποκατάστασης της συνέχειας των οπλισμών μέσω διαφόρων τύπων συγκολλήσεων ή με τη χρήση μηχανικών μέσων (αρμοκλείδες). Η συμπεριφορά που επέδειξαν τα δοκίμια της Σειράς αυτής αξιολογείται με δοκίμιο αναφοράς το C_1 της Σειράς I. Αντίστοιχα πραγματοποιείται σύγκριση της σεισμικής απόκρισης των δοκιμών της Σειράς III με δοκίμιο αναφοράς το RC_2 . Στην περίπτωση αυτή ελέγχεται η βελτίωση που επιτυγχάνεται με την ενίσχυση του στύλου κάθε δοκιμίου αφενός με την κατασκευή μανδύα Ο/Σ και αφετέρου με τη συγκόλληση ή περίσφιγξη των παρατιθέμενων ράβδων μέσω πρόσθετων συνδετήρων. Για το συγκριτικό έλεγχο της σεισμικής συμπεριφοράς των υποστυλωμάτων σχεδιάστηκαν οι περιβάλλουσες των βρόχων και τα αντίστοιχα διαγράμματα αντοχών, δυσκαμψιών, απορρόφησης ενέργειας, καθώς και τα διαγράμματα των λόγων αντοχής, δυσκαμψίας και απορρόφησης ενέργειας.

4.2 Σύγκριση σεισμικής συμπεριφοράς των δοκιμών της Σειράς Ι

Αντοχή:

Στα σχήματα 122 και 123 δίνονται οι βρόχοι υστερητικής απόκρισης των δοκιμών της Σειράς Ι και οι περιβάλλουσες αυτών αντίστοιχα. Σε όλα τα δοκίμια της Σειράς Ι χρησιμοποιήθηκαν υλικά της αυτής ποιότητας για την κατασκευή τους (χάλυβας S220 και σκυρόδεμα C8/10), ενώ οι λεπτομέρειες όπλισής τους ήταν παρόμοιες, όπως αναφέρθηκε στο Κεφάλαιο 2. Ως συνέπεια των παραπάνω τα δοκίμια εμφάνισαν παραπλήσιες μέγιστες τιμές αντοχής κατά τον πρώτο κύκλο της πλευρικής φόρτισης με μικρές αποκλίσεις της τάξεως των 3 με 4kN το πολύ περίπου. Σε όλους τους στύλους παρατηρείται πτώση της αντοχής με την αύξηση της πλευρικής μετατόπισης, ο ρυθμός της οποίας διαφέρει σε κάθε δοκίμιο. Όπως φαίνεται στα σχήματα 123 και 124 το ενισχυμένο δοκίμιο S_2L_1 εμφανίζει αντοχή ελαφρώς μεγαλύτερη από εκείνη του δοκιμίου - στόχου C_1 για τιμές πλευρικής μετατόπισης μεγαλύτερες των 25mm στους άνω ημίκυκλους φόρτισης (push) και 30mm στους κάτω ημίκυκλους (pull). Επίσης η αντοχή του S_2L_2 είναι μεγαλύτερη από την αντοχή των C_1 και S_2L_1 σε όλους τους κάτω ημίκυκλους φόρτισης και ελαφρώς χαμηλότερη εκείνης του C_1 από τον πρώτο μέχρι τον έβδομο άνω ημίκυκλο, οπότε και γίνεται μεγαλύτερή της μέχρι το τέλος του πειράματος (drift 6,63%). Οι ενισχυμένοι με χαλύβδινο μανδύα πάχους 1mm στύλοι S_1L_1 και S_1L_2 εμφανίζουν χαμηλότερη αντοχή από όλα τα άλλα δοκίμια της Σειράς Ι. Αυτό γίνεται επίσης φανερό και από τα διαγράμματα των λόγων αντοχών (Σχ.125). Συγκεκριμένα το υποστύλωμα S_1L_2 στους άνω ημίκυκλους (push) εμφανίζει μία μέση τιμή λόγου S_1L_2/C_1 ίση περίπου με 0,73 και ο στύλος S_1L_1 στους κάτω ημίκυκλους (pull) μία μέση τιμή λόγου S_1L_1/C_1 ίση περίπου με 0,71. Τα δοκίμια S_2L_1 και S_2L_2 , με χαλύβδινο μανδύα πάχους 5mm και μήκη παράθεσης των οπλισμών τους $20d_b$ και $24d_b$, αντίστοιχα, εμφάνισαν αντοχή πολύ κοντά ή και μεγαλύτερη από την αντοχή του δοκιμίου – στόχου της Σειράς Ι με τους συνεχείς οπλισμούς. Η τιμή του λόγου αντοχής S_2L_1/C_1 αγγίζει το 1,44 στον ενδέκατο άνω ημίκυκλο φόρτισης και το 1,76 στον ενδέκατο κάτω ημίκυκλο, ενώ ο λόγος S_2L_2/C_1 λαμβάνει τις τιμές 1,10 και 1,72 κατά τον ενδέκατο άνω και κάτω ημίκυκλο αντίστοιχα.

Δυσκαμψία:

Στο διάγραμμα του σχήματος 126 πραγματοποιείται σύγκριση της δυσκαμψίας των δοκιμών της Σειράς Ι. Όλα τα δοκίμια παρουσιάζουν μείωση της δυσκαμψίας τους με τρόπο παρόμοιο καθώς αυξάνεται η επιβαλλόμενη πλευρική μετακίνηση των στύλων. Στο τέλος του ενδέκατου κύκλου φόρτισης (drift 6,63%) η δυσκαμψία των στύλων περιορίζεται σε ποσοστό επί της αρχικής της τιμής που κυμαίνεται από 7,29% (δοκίμιο S_1L_1) έως 13,95% (δοκίμιο S_2L_1). Τα δοκίμια που ενισχύθηκαν με χαλύβδινο μανδύα πάχους 5mm παρουσίασαν τιμές δυσκαμψίας πολύ κοντά ή και μεγαλύτερες από εκείνες του δοκιμίου – στόχου C_1 . Συγκεκριμένα οι στύλοι S_2L_1 και S_2L_2 εμφανίζουν αυξημένη δυσκαμψία σε σχέση με τον C_1 μετά τον τρίτο (μετακίνηση 25mm) και τον έκτο (μετακίνηση 40mm) κύκλο φόρτισης αντίστοιχα. Στο τέλος του πειράματος (ενδέκατος κύκλος) το υποστύλωμα S_2L_1 παρουσιάζει αυξημένη

δυσκαμψία κατά 57% περίπου σε σχέση με το C_1 και το S_2L_2 κατά 34%, όπως φαίνεται και στο διάγραμμα του σχήματος 127. Η δυσκαμψία των δοκιμών με χαλύβδινο μανδύα 1mm κυμάνθηκε σε μία μέση τιμή περίπου ίση με το 81% επί της δυσκαμψίας του δοκιμίου - στόχου C_1 στην περίπτωση του S_1L_1 και 69% στην περίπτωση του S_1L_2 . Το γεγονός ότι τα ενισχυμένα με χαλύβδινο μανδύα περίσφιγξης δοκίμια της Σειράς Ι δεν παρουσιάζουν σημαντική βελτίωση της δυσκαμψίας τους σε σχέση με το απερίσφιχτο δοκίμιο αναφοράς C_1 είναι αναμενόμενο, καθώς ο λεπτός μεταλλικός μανδύας που εφαρμόζεται (μέχρι 5mm) δεν μεταβάλλει τη γεωμετρία των στύλων, ενώ σταματά και 20mm πάνω από τη θέση πάκτωσης των υποστυλωμάτων στη βάση των δοκιμών. Παρόλα αυτά η συμπεριφορά των δοκιμών σε ό,τι αφορά στη μεταβολή της δυσκαμψίας τους είναι ανάλογη εκείνης που παρουσιάζει η αντοχή των δοκιμών.

Απορρόφηση ενέργειας:

Παρατηρώντας το ραβδόγραμμα σύγκρισης της ικανότητας απορρόφησης ενέργειας των δοκιμών της πρώτης Σειράς (Σχ.128) φαίνεται ότι τα δοκίμια με 1mm πάχους χαλύβδινο μανδύα S_1L_1 και S_1L_2 , παρουσιάζουν χαμηλές -και πολύ κοντινές μεταξύ τους- τιμές απορρόφησης ενέργειας μέχρι και τον δέκατο κύκλο φόρτισης, ενώ τα δοκίμια S_2L_1 και S_2L_2 με χαλύβδινο μανδύα 5mm εμφανίζουν αυξημένη ικανότητα απορρόφησης ενέργειας σε σύγκριση με τα S_1L_1 και S_1L_2 . Το S_2L_2 συμπεριφέρεται καλύτερα από όλα τα υπόλοιπα ενισχυμένα δοκίμια της Σειράς Ι απορροφώντας ενέργεια ίση με το 90% περίπου εκείνης που απορροφά το δοκίμιο – στόχος C_1 στον πρώτο κύκλο φόρτισης, ενώ στο τέλος του πειράματος (ενδέκατος κύκλος) απορροφά ποσό ενέργειας κατά 22% μεγαλύτερο εκείνου του δοκιμίου – στόχου (Σχ.129). Η ύπαρξη του χαλύβδινου μανδύα περίσφιγξης στο δοκίμιο S_2L_2 εξηγεί την απορρόφηση περισσότερης κατά 22% ενέργειας από το στύλο του δοκιμίου S_2L_2 σε σύγκριση με το C_1 κατά τον ενδέκατο κύκλο καθώς δεν επιτρέπει να συμβεί αποδιοργάνωση του σκυροδέματος στις θλιβόμενες ζώνες και λυγισμός των διαμήκων ράβδων οπλισμού του στύλου, όπως είχε συμβεί στο δοκίμιο C_1 . Η μέση τιμή της ενέργειας που απορροφάται από τα ενισχυμένα δοκίμια της Σειράς Ι στους ένδεκα κύκλους της σεισμικής φόρτισης είναι, ως ποσοστό της ενέργειας που απορροφάται από το δοκίμιο – στόχο C_1 , 50% στην περίπτωση του στύλου S_1L_1 , 48,35% στο στύλο S_1L_2 , 65,8% στο στύλο S_2L_1 και 80% στην περίπτωση του S_2L_2 . Η ενίσχυση επομένως των δοκιμών L_1 και L_2 της Σειράς Ι με χαλύβδινο μανδύα πάχους 1mm δεν κατάφερε να βελτιώσει το ίδιο καλά την ικανότητα απορρόφησης ενέργειας των στύλων όπως στην περίπτωση των L_1 και L_2 της Σειράς Ι που ενισχύθηκαν με χαλύβδινο μανδύα πάχους 5mm.

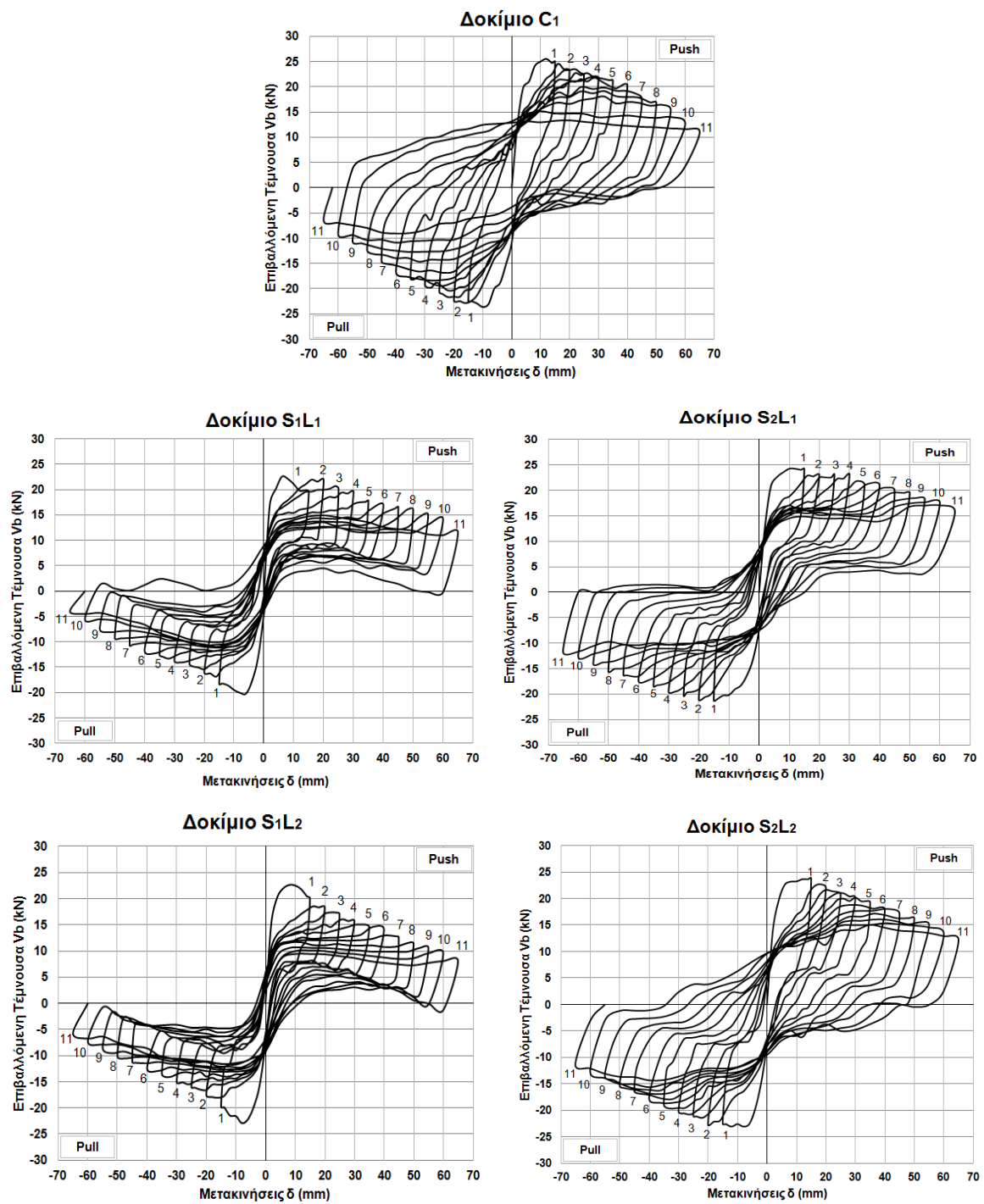
Εικόνα αστοχίας:

Παρατηρώντας τη μορφή των υστερητικών βρόχων των δοκιμών της Σειράς Ι (Σχ.122) γίνεται εύκολα αντιληπτή η επιρροή του φαινομένου P-δ στη σεισμική συμπεριφορά των στύλων. Στην περίπτωση του δοκιμίου C_1 , με τους συνεχείς δίχως παραθέσεις και καλά αγκυρωμένους στη βάση πάκτωσης του στύλου διαμήκεις οπλισμούς, η επίδραση του φαινομένου δευτέρας τάξεως P-δ είναι σημαντικά μικρότερη απ' ό,τι στα ενισχυμένα με χαλύβδινο μανδύα δοκίμια με ανεπαρκή μήκη

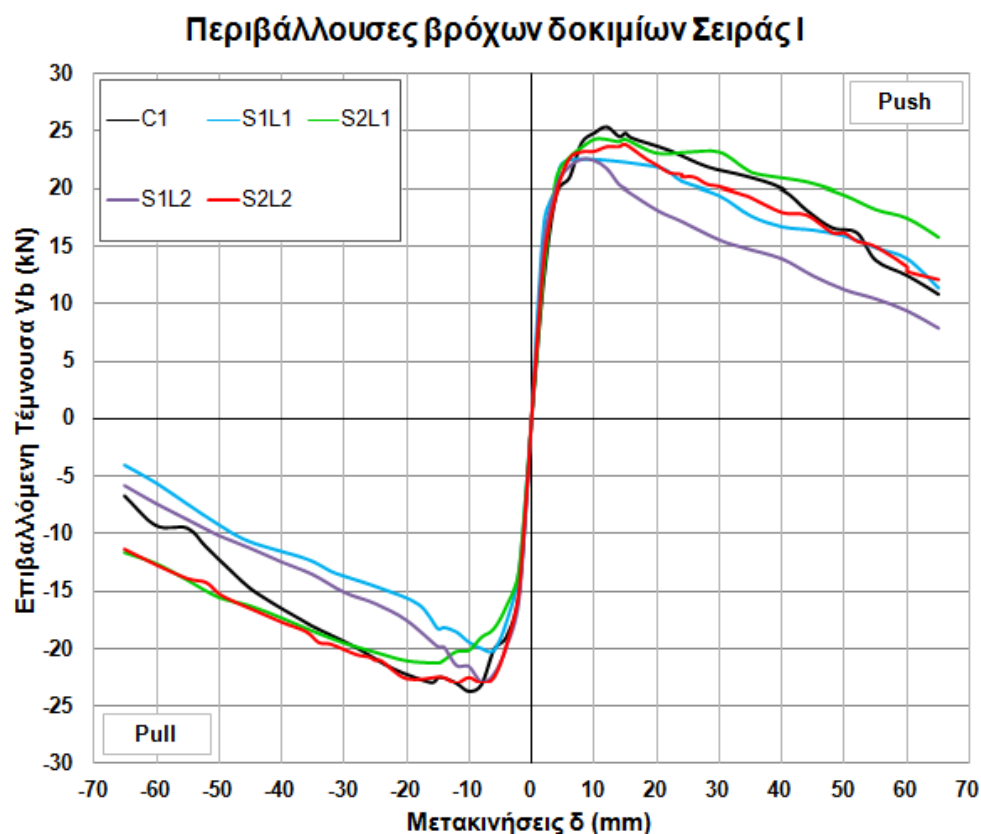
παράθεσης των διαμήκων ράβδων τους S_1L_1 , S_2L_1 , S_1L_2 και S_2L_2 . Στα τελευταία η μικρή καμπτική αντοχή των υποστυλωμάτων σε συνδυασμό με τις σημαντικές ολισθήσεις που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή της πλαστικής άρθρωσης, όπου συμβαίνει και η παράθεση των οπλισμών, έχουν ως συνέπεια την αύξηση της επίδρασης του αξονικού φορτίου στη σεισμική συμπεριφορά του υποστυλώματος κατά την πλευρική του μετατόπιση. Έτσι η έντονη επιρροή του P-δ προκαλεί το σχηματισμό βρόχων σχήματος “αυτιού” στις περιπτώσεις των δοκιμών με μήκη παράθεσης 20Φ και 24Φ S_1L_1 και S_1L_2 που ενισχύονται με χαλύβδινο μανδύα πάχους 1mm, αλλά σε μικρότερο βαθμό και στο υποστύλωμα S_2L_1 με μήκος παράθεσης 20Φ και χαλύβδινο μανδύα πάχους 5mm. Η μορφή των βρόχων του S_2L_2 (μήκος παραθέσεως 24Φ και χαλύβδινο μανδύα πάχους 5mm) προσεγγίζει σε μεγάλο βαθμό εκείνη των βρόχων του δοκιμίου – στόχου C_1 και η επιρροή του P-δ είναι μικρότερη απ’ ό,τι στα άλλα ενισχυμένα δοκίμια. Η αστοχία του C_1 οφείλεται στη σταδιακή αποδιοργάνωση του σκυροδέματος στις θλιβόμενες ζώνες που σε συνδυασμό με τους πολύ αραιά διατεταγμένους εγκάρσιους οπλισμούς του στύλου (Φ6/200mm) και την επίδραση του αξονικού φορτίου οδηγούν στο λυγισμό των διαμήκων οπλισμών. Πρόκειται για πλάστιμου τύπου αστοχία που εξηγεί την ιδανική συμπεριφορά του δοκιμίου με τους συνεχείς διαμήκεις οπλισμούς. Στα δοκίμια S_1L_1 , S_2L_1 , S_1L_2 και ιδίως στο S_1L_2 που παρουσιάζει τη χειρότερη συμπεριφορά σε σεισμό η αστοχία οφείλεται εν πολλοίς στην επίδραση του φαινομένου P-δ το οποίο κυριαρχεί στη σεισμική απόκριση των δοκιμών αυτών. Ο στύλος S_2L_2 συμπεριφέρεται σαφώς καλύτερα από τα υπόλοιπα ενισχυμένα δοκίμια της Σειράς Ι και η αστοχία του συμβαίνει με περισσότερο πλάστιμο τρόπο. Σε κάθε περίπτωση η εικόνα αστοχίας των δοκιμών που ενισχύθηκαν βάσει της Σχέσεως Σ6.14 του ΚΑΝ.ΕΠΕ είναι χειρότερη από εκείνη των δοκιμών στα οποία εφαρμόστηκε η σχέση Τάσιου (2009) που αναφέρεται στους μεταλλικούς μανδύες:

$$t_j = 2 \cdot \sqrt{2} \cdot \frac{E_s \cdot f_{ctm}}{f_{sy}} \cdot w \quad (\text{Τάσιος 2009})$$

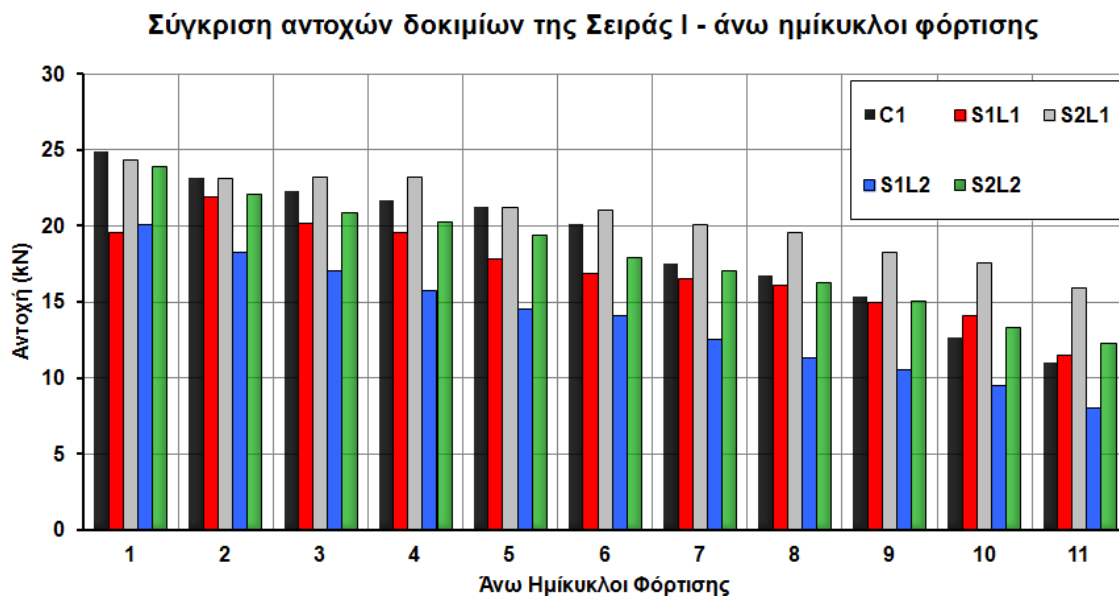
Τα δοκίμια S_2L_1 και S_2L_2 που ενισχύθηκαν βάσει της τελευταίας σχέσεως εμφανίζουν σημαντικά βελτιωμένη απόκριση σε σχέση με τα S_1L_1 και S_1L_2 και προσεγγίζουν, ιδιαίτερα στην περίπτωση του δοκιμίου S_2L_2 , σημαντικά τη μορφή αστοχίας του δοκιμίου C_1 με τους συνεχείς οπλισμούς χωρίς παραθέσεις.

Σχ. 122: Βρόχοι υστερητικής απόκρισης των δοκιμών της Σειράς Ι

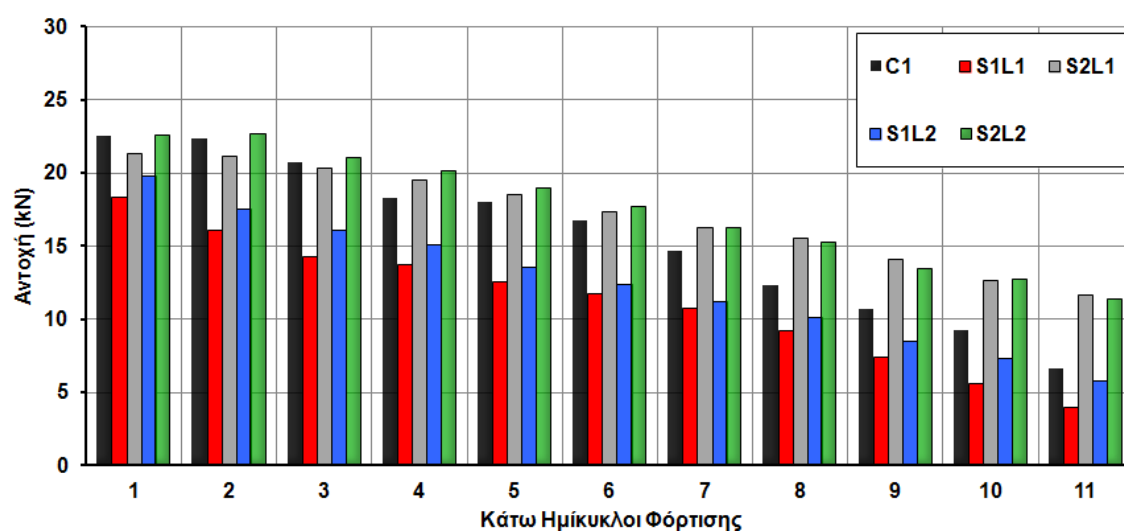

Σχ. 123 : Περιβάλλουσες βρόχων δοκιμών της Σειράς Ι

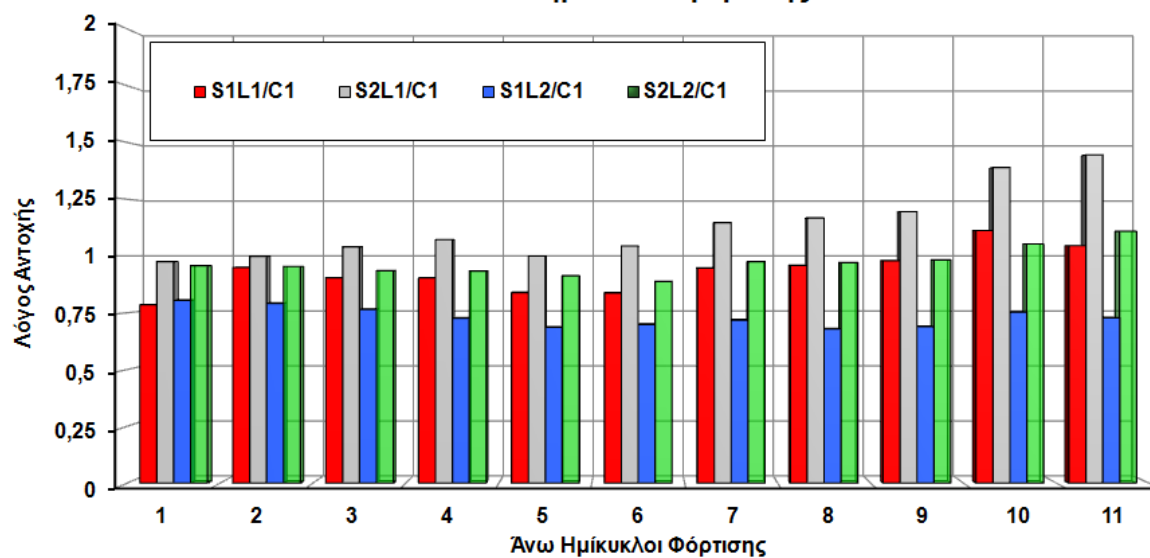

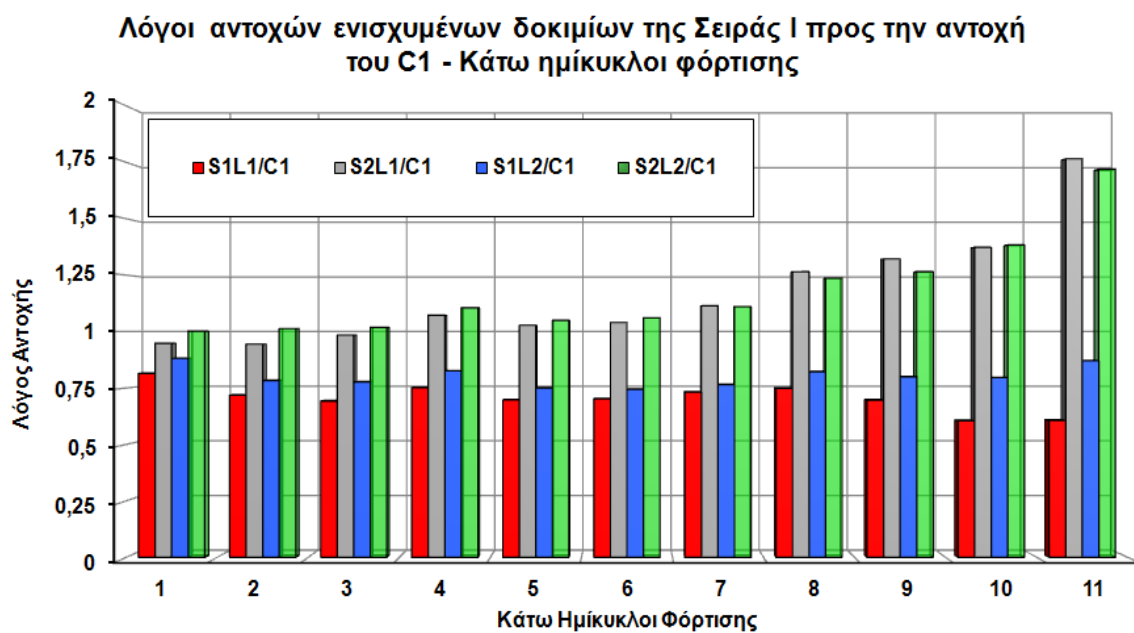
Σύγκριση αντοχών δοκιμών της Σειράς Ι - κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

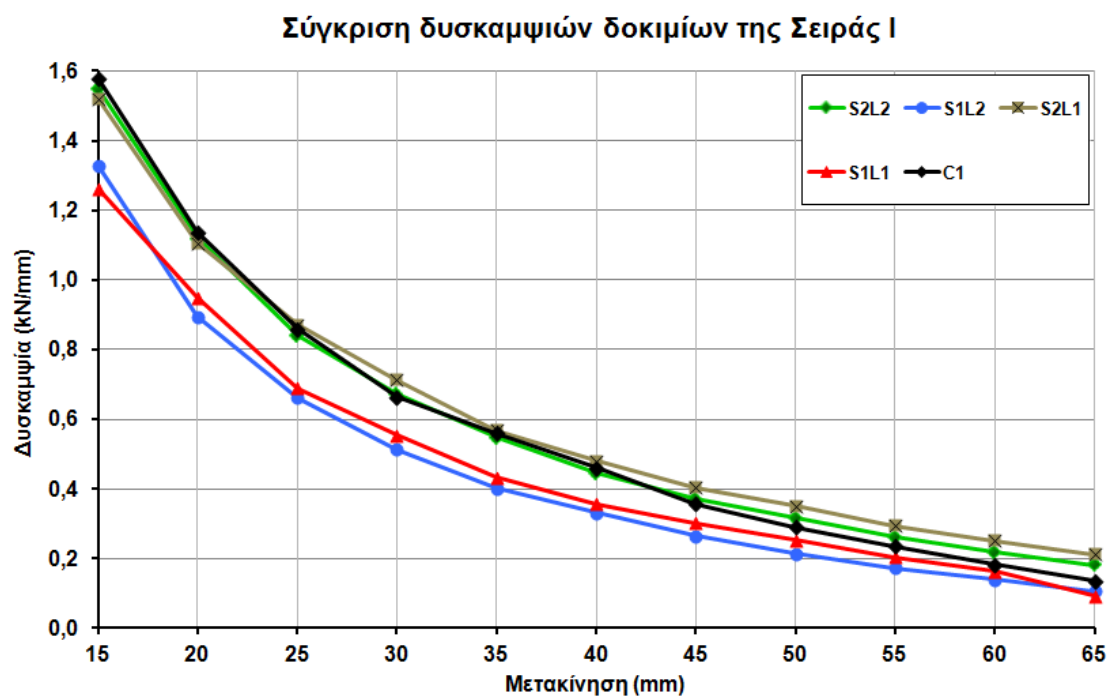
Σχ. 124: Διαγράμματα σύγκρισης των αντοχών των δοκιμών της Σειράς Ι. Άνω και κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

Λόγοι αντοχών ενισχυμένων δοκιμών της Σειράς Ι προς την αντοχή του C1 - Άνω ημίκυκλοι φόρτισης

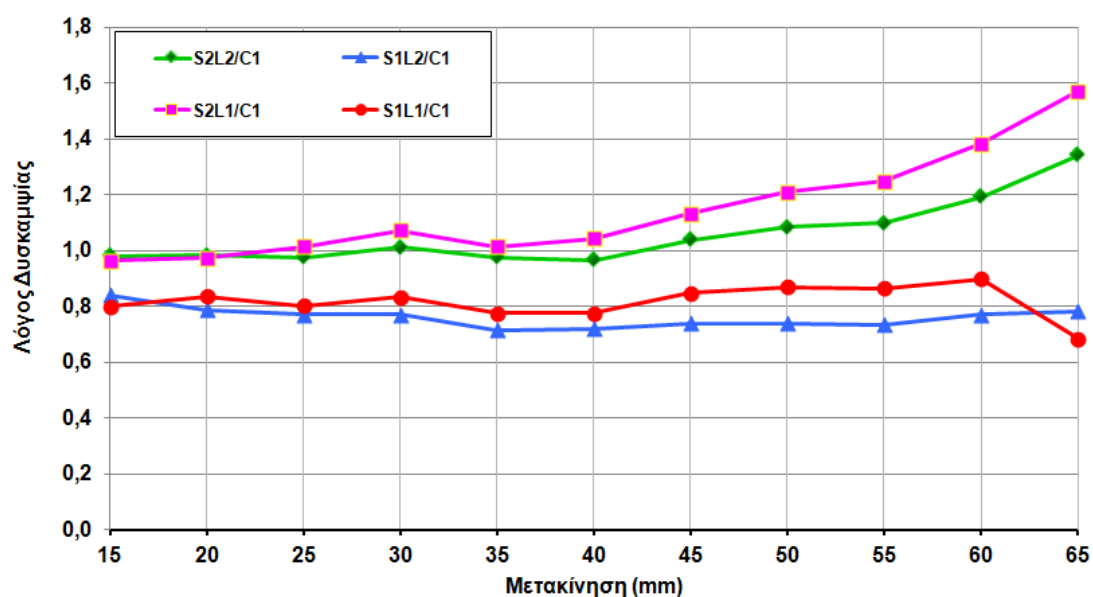

Σχ. 125: Διαγράμματα λόγων αντοχών των δοκιμών της Σειράς Ι. Άνω και κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

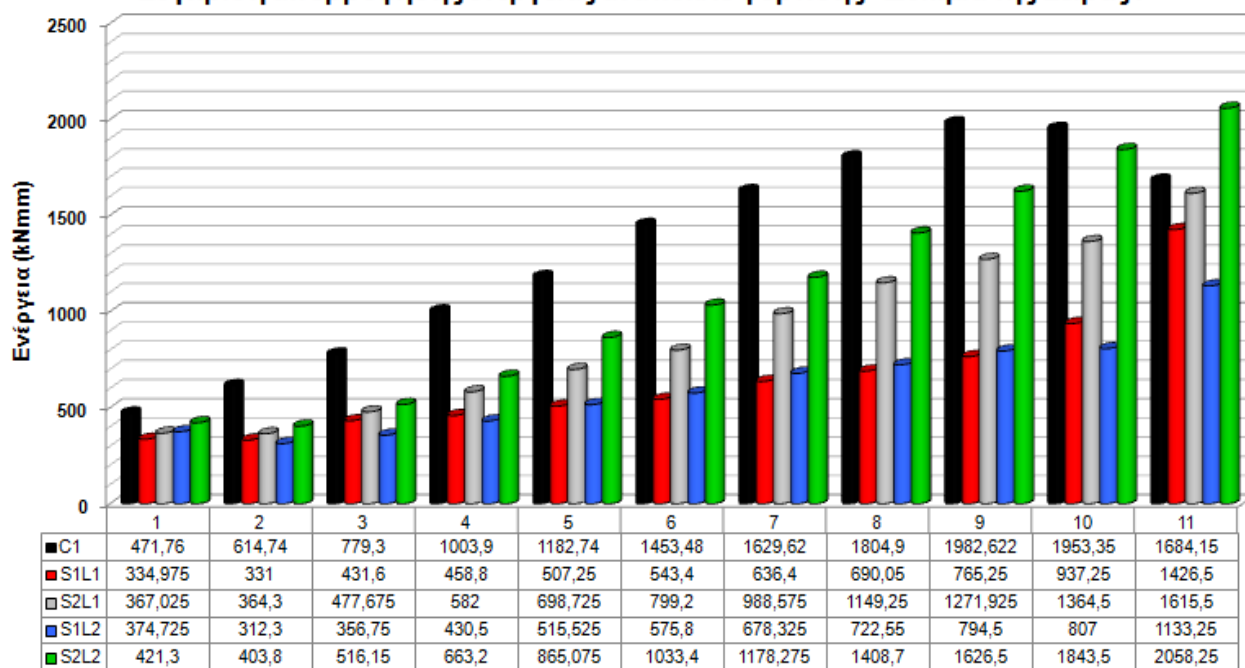
Σχ. 126 : Διάγραμμα σύγκρισης της δυσκαμψίας των δοκιμών της Σειράς Ι.

**Λόγοι δυσκαμψιών ενισχυμένων δοκιμών της Σειράς Ι προς τη
δυσκαμψία του C1 σε κάθε κύκλο φόρτισης**

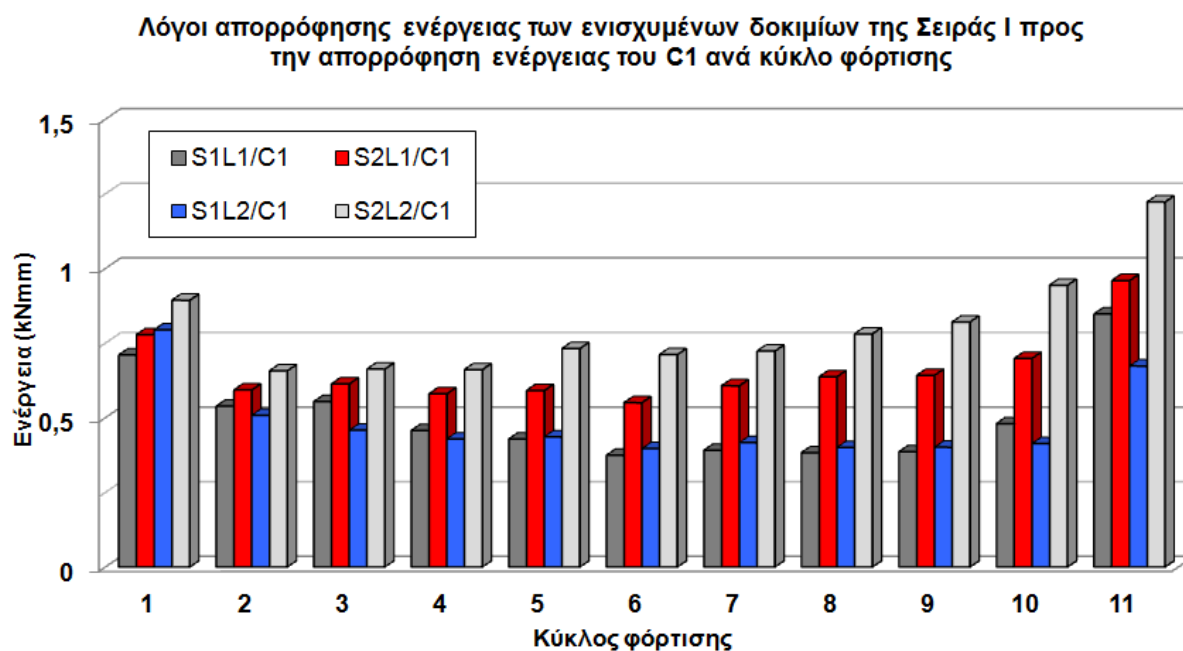

Σχ. 127 : Διάγραμμα λόγων δυσκαμψιών των δοκιμών της Σειράς Ι

Σύγκριση απορρόφησης ενέργειας ανά κύκλο φόρτισης - Δοκίμια της Σειράς Ι

Σχ. 128: Σύγκριση της ικανότητας απορρόφησης ενέργειας των δοκιμών της Σειράς Ι

Σχ. 129 : Λόγοι απορρόφησης ενέργειας των ενισχυμένων δοκιμών της Σειράς Ι ως προς εκείνη του C₁

4.3 Σύγκριση σεισμικής συμπεριφοράς δοκιμών Σειράς II

Αντοχή:

Στα σχήματα 130 και 131 φαίνονται οι βρόχοι υστερητικής απόκρισης και οι περιβάλλουσες των δοκιμών υποστυλωμάτων της Σειράς II. Από τη μορφή των βρόχων γίνεται φανερό πως η αντοχή σε όλα τα δοκίμια της Σειράς II μειώνεται με παρόμοιο ρυθμό τόσο στους άνω (push) όσο και στους κάτω (pull) ημίκυκλους φόρτισης. Οι τιμές αντοχής των στύλων με τις συγκολλημένες διαμήκεις ράβδους W₁, W₂, και W₃ παρουσιάζουν σε όλους τους κύκλους μικρές διαφορές μεταξύ τους της τάξεως του 1 με 2 kN. Στους κάτω ημίκυκλους η περιβάλλουσα του δοκιμίου M₁ με τις μηχανικές αγκυρώσεις σχεδόν ταυτίζεται με τις περιβάλλουσες των υπολοίπων δοκιμών της Σειράς II καθώς και με εκείνη του δοκιμίου – στόχου της Σειράς I, C₁. Στους άνω ημίκυκλους φόρτισης ωστόσο το M₁ εμφανίζει μειωμένη αντοχή σε σύγκριση με τα W₁, W₂, W₃, και C₁, η οποία ελαττώνεται με την αύξηση της πλευρικής μετατόπισης κατά τρόπο αντίστοιχο με των υπολοίπων δοκιμών. Η μειωμένη αντοχή του M₁ στους άνω ημίκυκλους (push) οφείλεται σε ολισθήσεις των συνδεόμενων με τις αρμοκλείδες διαμήκων ράβδων στην εφελκούμενη πλευρά του υποστυλώματος κατά τις μετακινήσεις στη διεύθυνση push. Στο τέλος του ενδέκατου κύκλου (drift 6,63%) οι λόγοι αντοχών W₁/C₁, W₂/C₁, W₃/C₁ και M₁/C₁ είναι ίσοι με 1,41, 1,42, 1,24 και 0,94 στον άνω ημίκυκλο και με 1,56, 1,68, 1,36 και 0,98 στον κάτω ημίκυκλο αντίστοιχα (Σχ.133). Η αντοχή που εμφανίζουν τα δοκίμια με τις συγκολλημένες κατά

παράθεση (W_1), κατά μέτωπο (W_2) και κατά λωρίδες (W_3) διαμήκεις ράβδους στη βάση των στύλων είναι όπως φαίνεται στο σχήμα Σχ. 132 αντίστοιχη με την αντοχή του δοκιμίου C_1 και μάλιστα ελαφρώς αυξημένη. Σε αυτό συνέβαλε σημαντικά η επιτυχής κατασκευή των συγκολλήσεων (δεν αστόχησαν κατά τη σεισμική φόρτιση), οι οποίες εξασφάλισαν τη συνέχεια των ράβδων αποκαθιστώντας ταυτόχρονα το μηχανισμό μεταφοράς δυνάμεων. Συγχρόνως, η πυκνή διάταξη των συνδετήρων στην κρίσιμη περιοχή των δοκιμίων της Σειράς II ($\Phi 8/80\text{mm}$) δεν επέτρεψε να συμβεί λυγισμός των διαμήκων οπλισμών στη βάση των στύλων μετά την απώλεια του σκυροδέματος επικάλυψης στις θλιβόμενες ζώνες. Αντίθετα στο δοκίμιο C_1 , που είχε συνδετήρες $\Phi 6/200\text{mm}$, οι συνεχείς διαμήκεις ράβδοι παρουσίασαν μετά την απώλεια της επικάλυψης έντονο λυγισμό. Από την ανάλυση που προηγήθηκε προκύπτει ότι οι τιμές της αντοχής όλων των δοκιμίων της Σειράς II -τόσο των W_1 , W_2 και W_3 με τις συγκολλημένες διαμήκεις ράβδους όσο και του M_1 με τις συνδεόμενες ράβδους με τη βοήθεια μηχανικών μέσων- είναι πολύ κοντά στις τιμές του δοκιμίου C_1 με τις συνεχείς ράβδους.

Δυσκαμψία:

Στο διάγραμμα του σχήματος Σχ.134 πραγματοποιείται σύγκριση της δυσκαμψίας των δοκιμίων της Σειράς II και του δοκιμίου – στόχου C_1 της Σειράς I. Όλα τα δοκίμια παρουσιάζουν μείωση της δυσκαμψίας τους με τρόπο παρόμοιο καθώς αυξάνεται η επιβαλλόμενη πλευρική μετακίνηση των στύλων. Οι τιμές της δυσκαμψίας όλων των συγκρινόμενων δοκιμίων είναι παραπλήσιες σε όλη τη διάρκεια των ένδεκα κύκλων της σεισμικής φόρτισης στην οποία υποβλήθηκαν. Συγκεκριμένα στην περίπτωση των W_1 , W_2 , W_3 είναι ελαφρώς αυξημένες σε σχέση με του στύλου C_1 και σχεδόν ταυτίζονται μεταξύ τους (ειδικά στην περίπτωση των W_1 και W_3). Το M_1 παρουσίασε ελαφρώς μικρότερη δυσκαμψία από τα δοκίμια στα οποία εξετάστηκε η αποτελεσματικότητα των συγκολλήσεων αλλά και από το C_1 . Στο τέλος του ενδέκατου κύκλου φόρτισης (drift 6,63%) η δυσκαμψία των στύλων περιορίζεται σε ποσοστό επί της αρχικής της τιμής που κυμαίνεται από 8,55% (δοκίμιο C_1) έως 12,72% (δοκίμιο W_2) ενώ οι λόγοι δυσκαμψίας W_1/C_1 , W_2/C_1 , W_3/C_1 και M_1/C_1 λαμβάνουν τιμές ίσες με 1,47, 1,53, 1,29 και 0,96 αντίστοιχα (Σχ. 135).

Απορρόφηση ενέργειας:

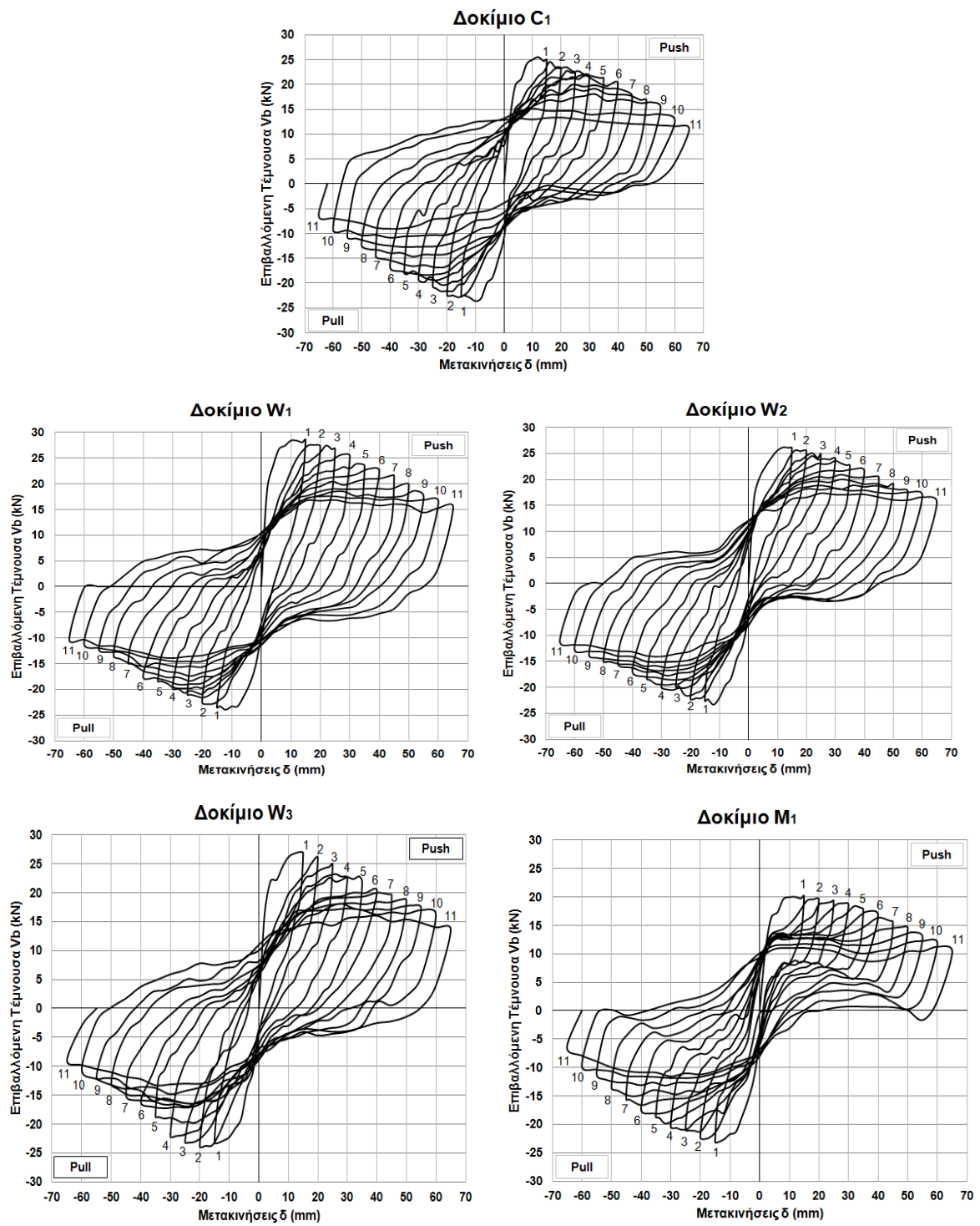
Παρατηρώντας το ραβδόγραμμα σύγκρισης της ικανότητας απορρόφησης ενέργειας των δοκιμίων της δεύτερης Σειράς (Σχ.136) προκύπτει ότι τα δοκίμια με τις συγκολλημένες ράβδους W_1 , W_2 και W_3 παρουσιάζουν υψηλές τιμές απορρόφησης ενέργειας, που διαρκώς αυξάνονται με την αύξηση της πλευρικής μετατόπισης και βρίσκονται πολύ κοντά στις αντίστοιχες τιμές του δοκιμίου – στόχου της Σειράς I, C_1 , τις οποίες μάλιστα υπερβαίνουν κατά τον δέκατο και ενδέκατο κύκλο φόρτισης. Το δοκίμιο M_1 , με τις συνδεόμενες διαμήκεις ράβδους του υποστρώματος μέσω αρμοκλείδων, εμφανίζει και αυτό διαρκώς αυξανόμενη σε κάθε επόμενο κύκλο φόρτισης ικανότητα απορρόφησης ενέργειας, που είναι ωστόσο σημαντικά μειωμένη σε σύγκριση τόσο με εκείνη των W_1 , W_2 και W_3 όσο και με εκείνη του στύλου C_1 .

(Σχ.136 και Σχ. 137. Πιο συγκεκριμένα οι τιμές των λόγων απορρόφησης ενέργειας W_1/C_1 , W_2/C_1 , W_3/C_1 και M_1/C_1 είναι κατά τον πρώτο κύκλο της σεισμικής φόρτισης ίσες με 0,99, 0,77, 0,82 και 0,615 αντίστοιχα και στο τέλος του ενδέκατου κύκλου ίσες με 1,38, 1,29, 1,24 και 0,94. Η μέση τιμή των λόγων αυτών κατά τους ένδεκα κύκλους της σεισμικής φόρτισης είναι 1,025 στην περίπτωση του W_1 , 0,92 στο W_2 , 0,88 στο W_3 και 0,62 στο υποστυλωμα του δοκιμίου M_1 .

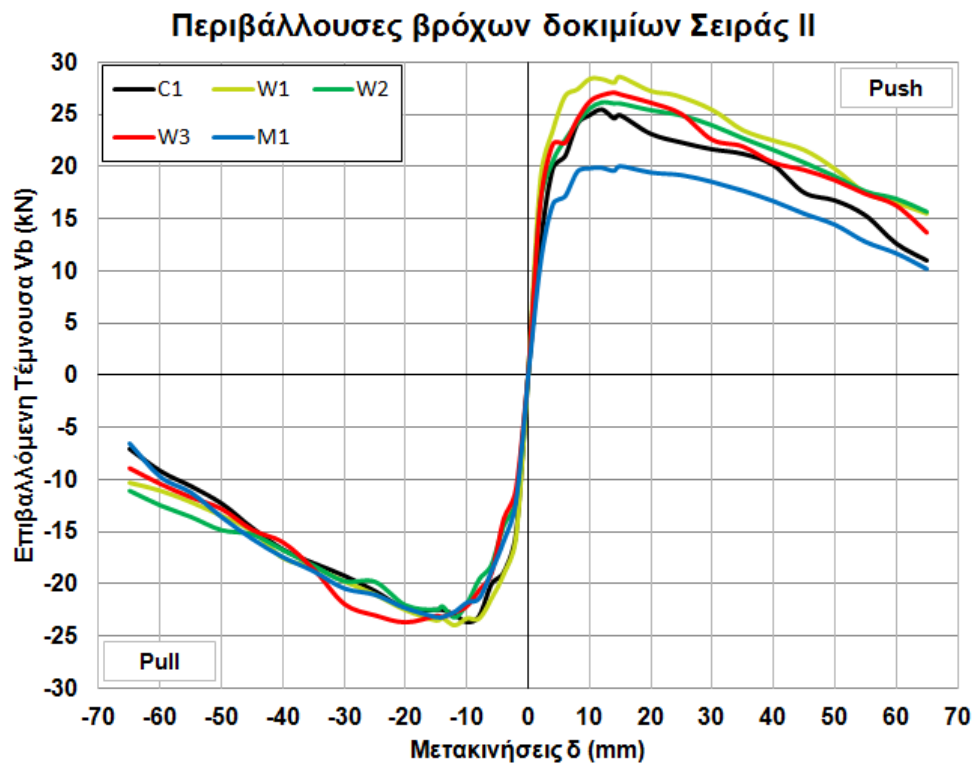
Βάσει των παραπάνω τιμών καθίσταται προφανές ότι στα δοκίμια W_1 , W_2 και W_3 επετεύχθη απορρόφηση σημαντικού ποσού σεισμικής ενέργειας, πολύ κοντά στα επίπεδα του δοκιμίου C_1 με τις συνεχείς διαμήκεις ράβδους οπλισμού. Στην περίπτωση του υποστυλώματος M_1 η μερική αστοχία που εμφανίστηκε σε κάποιες από τις συνδέσεις των ράβδων μέσω αρμοκλειδών οδήγησε στην ανάπτυξη ολισθήσεων με συνέπεια την εντονότερη επίδραση του φαινομένου P-δ και το σχηματισμό βρόχων μικρότερης επιφάνειας.

Εικόνα αστοχίας:

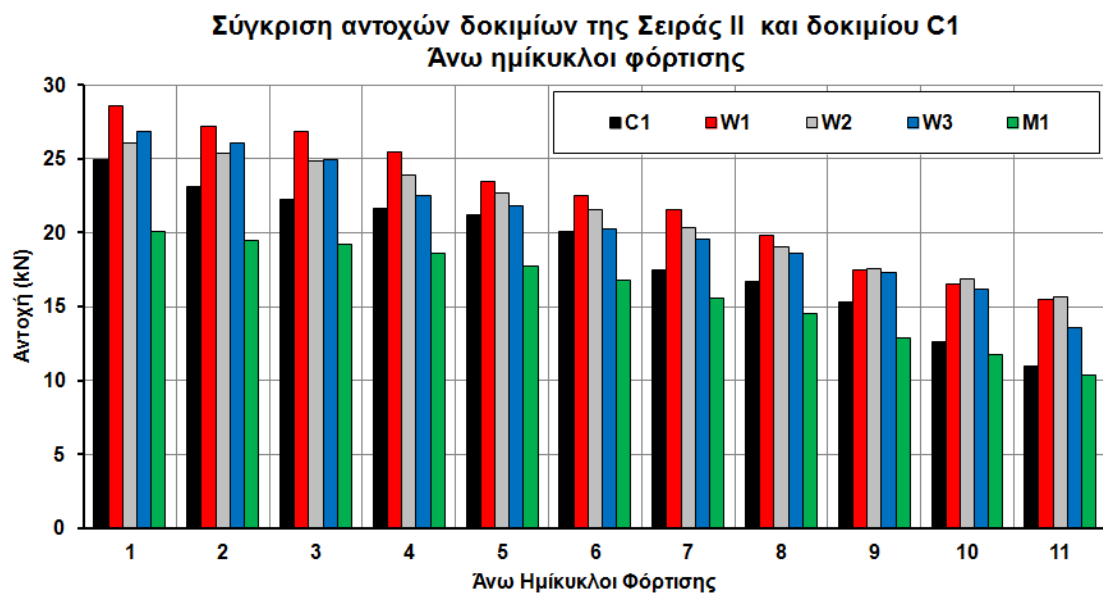
Από τη μορφή των υστερητικών βρόχων των δοκιμίων της Σειράς II (Σχ.130) γίνεται αντιληπτή η επιρροή του φαινομένου P-δ στη σεισμική συμπεριφορά όλων των δομικών υποσυνόλων της Σειράς II. Η επιρροή αυτή είναι πιο έντονη στην περίπτωση του δοκιμίου M_1 , στο οποίο παρουσιάστηκαν σημαντικές ολισθήσεις των συνδεόμενων μέσω αρμοκλειδών διαμήκων οπλισμών στη θέση της πλαστικής άρθρωσης. Λόγω της επιρροής του φαινομένου P-δ οι βρόχοι των δοκιμίων της Σειράς II εμφανίζουν στενώσεις γύρω από την αρχή των αξόνων που ωστόσο δεν είναι υπερβολικές, ούτε ακόμα και στην περίπτωση του δοκιμίου M_1 με τις μεγαλύτερες ολισθήσεις. Η μεγάλη επιφάνεια των υστερητικών βρόχων φανερώνει την αυξημένη ικανότητα απορρόφησης σεισμικής ενέργειας των δοκιμίων που στην περίπτωση των W_1 , W_2 και W_3 είναι ιδιαίτερα υψηλή, εφάμιλλη σχεδόν με του στύλου C_1 με τις συνεχείς διαμήκεις ράβδους. Η εμφάνιση οριζόντιων κλάδων στους βρόχους των δοκιμίων W_1 , W_2 και W_3 μετά τον έβδομο κύκλο οφείλεται σε μικρές ολισθήσεις των ράβδων στη θέση της πλαστικής άρθρωσης και στο κλείσιμο ρωγμών. Στο δοκίμιο M_1 εμφανίστηκαν από τον τρίτο και έως τον ενδέκατο άνω ημίκυκλο φόρτισης (push) αυξημένες ολισθήσεις των συνδεόμενων μέσω αρμοκλειδών ράβδων του στύλου που οφείλονται σε μερική αστοχία της μηχανικής αγκύρωσης στις ράβδους της πλευράς του στύλου που εφελκύεται κατά τη διεύθυνση των θετικών μετατοπίσεων (push). Στην άλλη πλευρά του υποστυλώματος M_1 (πλευρά των αρνητικών μετατοπίσεων pull) οι μηχανικές αγκυρώσεις λειτούργησαν καλύτερα και οι ολισθήσεις παρατηρούνται μετά τον έβδομο κάτω ημίκυκλο. Λόγω της ύπαρξης πυκνά διατεταγμένου οπλισμού περίσφιγξης (συνδετήρων ποιότητας B500C $\Phi 8/80\text{mm}$) δεν προκλήθηκε κατά τη σεισμική φόρτιση απώλεια της επικάλυψης και λυγισμός των διαμήκων ράβδων των υποστυλωμάτων. Η σεισμική συμπεριφορά των δοκιμίων W_1 , W_2 και W_3 είναι ιδιαίτερα καλή, γεγονός που φανερώνει την επιτυχία των τριών τύπων συγκολλήσεως στην αποκατάσταση της συνέχειας των διαμήκων οπλισμών των στύλων καθώς και του μηχανισμού μεταφοράς δυνάμεων μεταξύ των συγκολλημένων ράβδων.

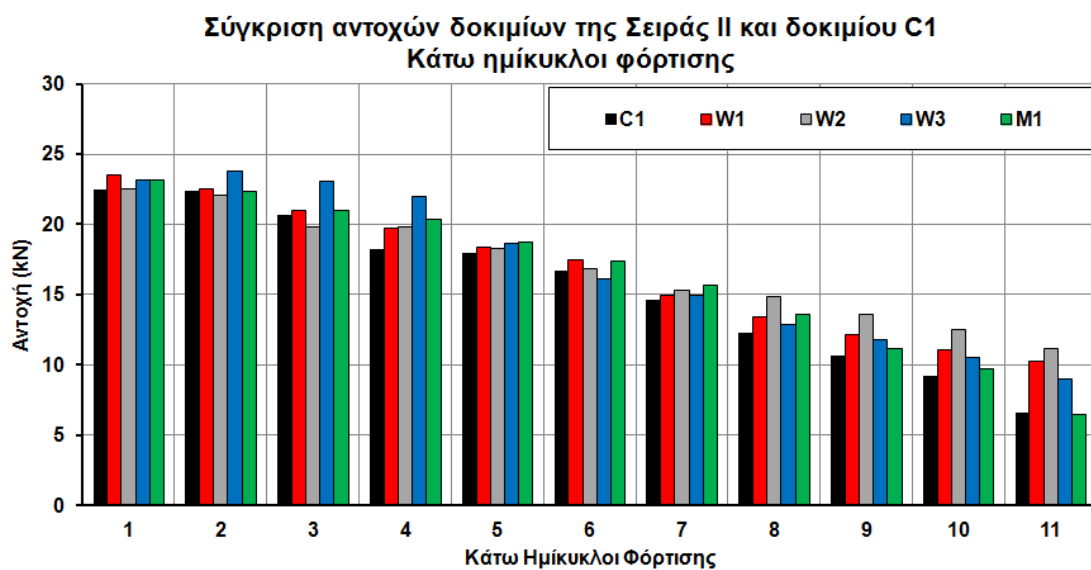
Σχ. 130: Βρόχοι υστερητικής απόκρισης των δοκιμών της Σειράς II

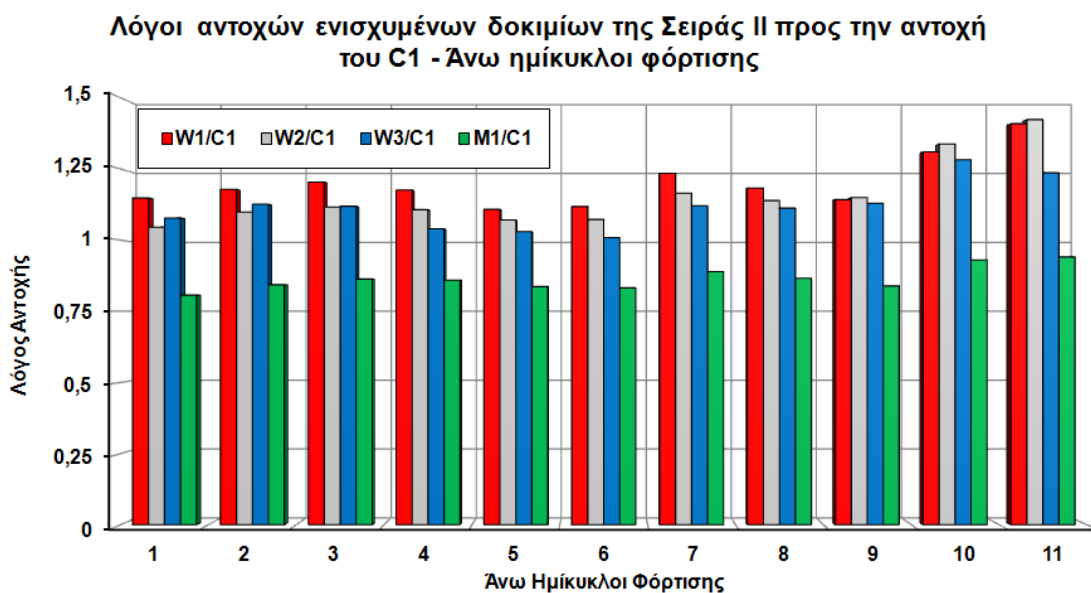
Σχ. 131 : Περιβάλλουσες βρόχων δοκιμών της Σειράς II

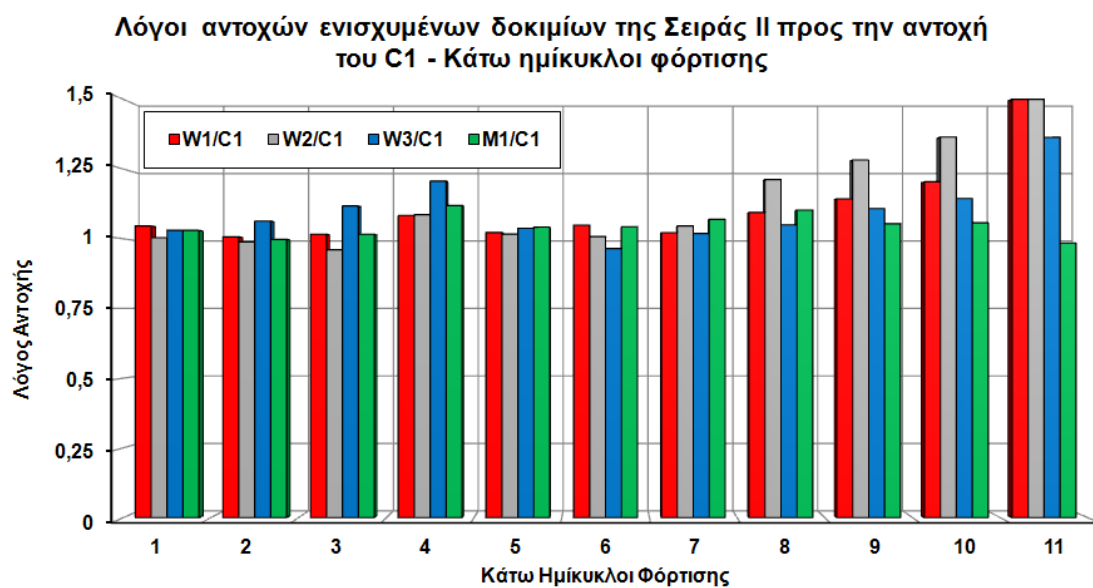

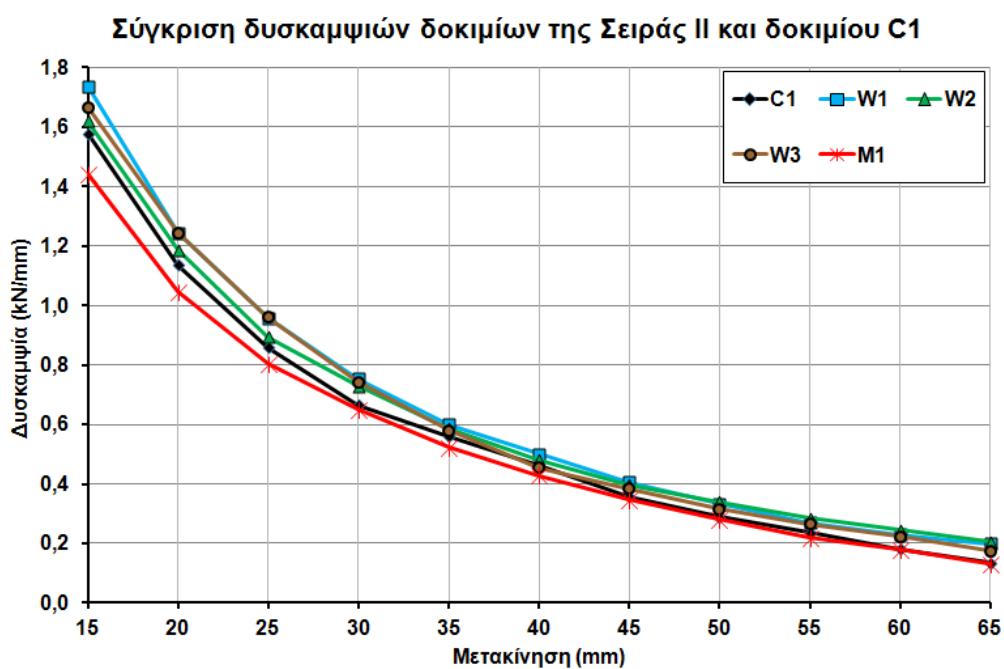

Σχ. 132 : Διαγράμματα σύγκρισης των αντοχών των δοκιμών της Σειράς II. Άνω και κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

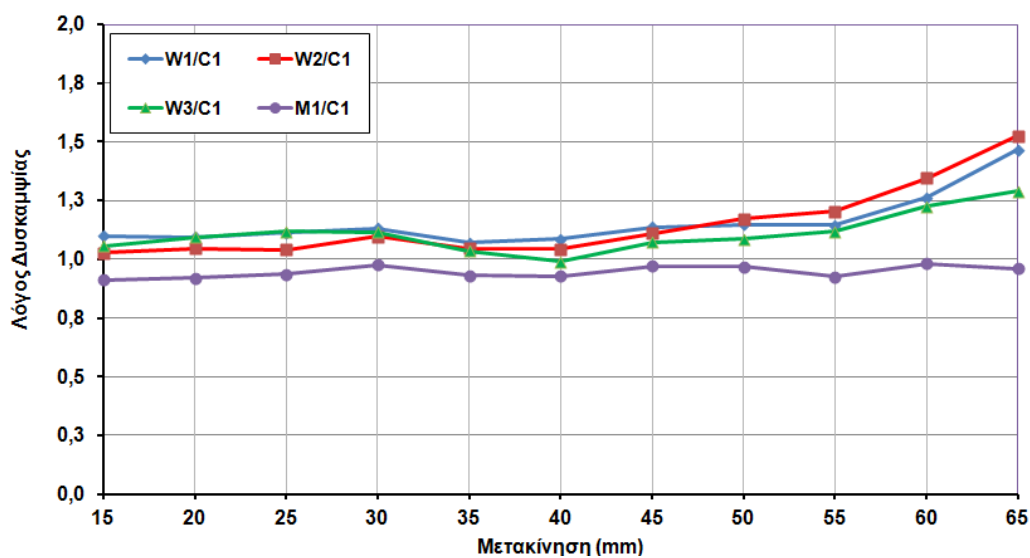

Σχ. 133: Διαγράμματα λόγων αντοχών των δοκιμών της Σειράς II. Άνω και κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

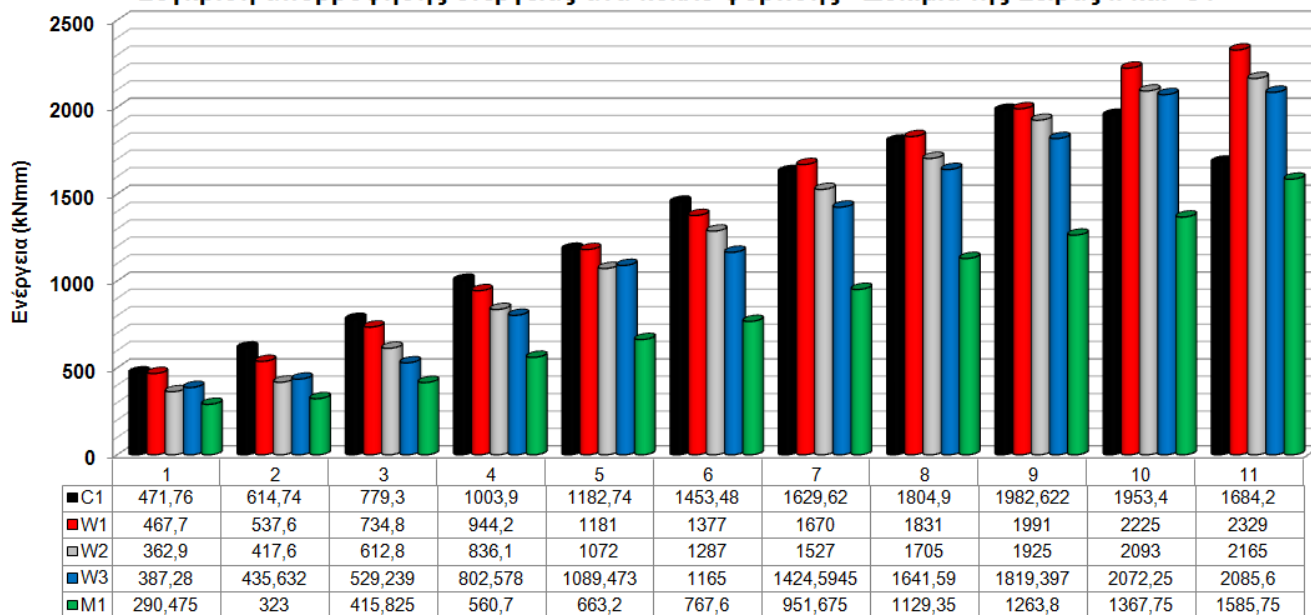
Σχ. 134 : Διάγραμμα σύγκρισης της δυσκαμψίας των δοκιμών της Σειράς II

Λόγοι δυσκαμψιών δοκιμών της Σειράς II προς τη δυσκαμψία του C1 σε κάθε κύκλο φόρτισης

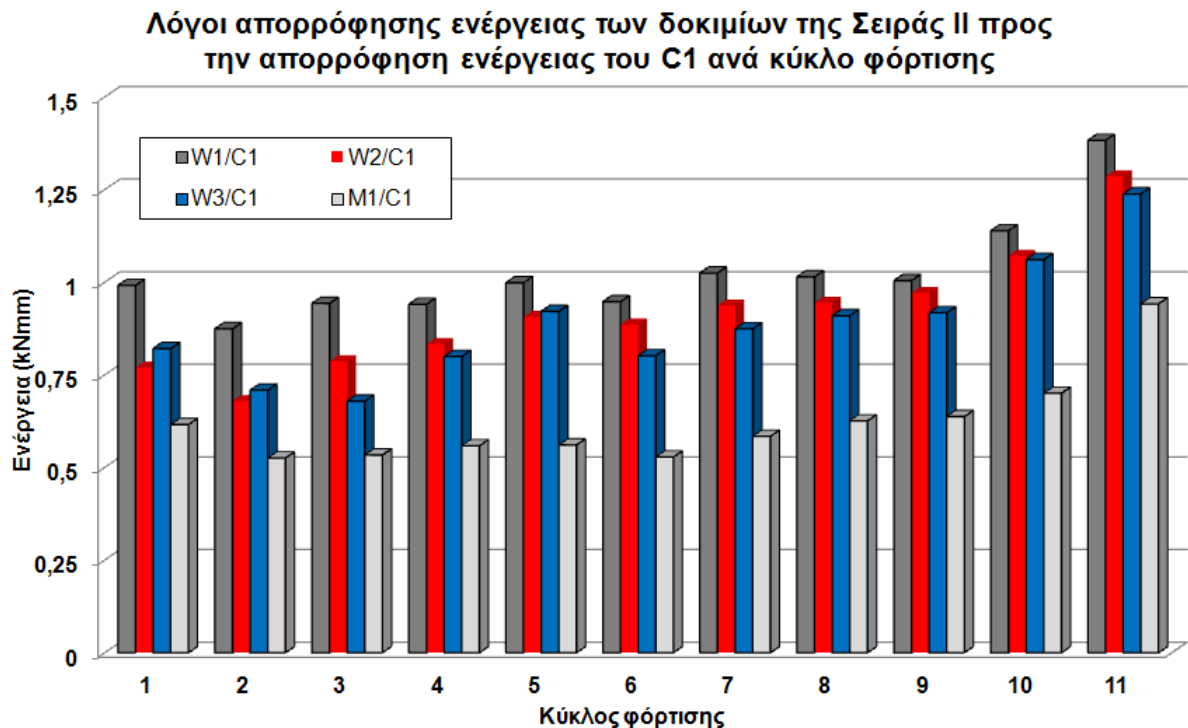

Σχ. 135 : Διάγραμμα λόγων δυσκαμψιών των δοκιμών της Σειράς II

Σύγκριση απορρόφησης ενέργειας ανά κύκλο φόρτισης - Δοκίμια της Σειράς II και C1

Σχ. 136 : Σύγκριση της ικανότητας απορρόφησης ενέργειας των δοκιμών της Σειράς II και του C₁

Σχ.137 : Λόγοι απορρόφησης ενέργειας των δοκιμών της Σειράς II ως προς εκείνη του C₁

4.4 Σύγκριση σεισμικής συμπεριφοράς δοκιμών Σειράς III

Αντοχή:

Στα σχήματα 138 και 139 φαίνονται οι βρόχοι υστερητικής απόκρισης των δοκιμών της Σειράς III και οι περιβάλλουσες αυτών αντίστοιχα. Από τη μορφή των βρόχων προκύπτει ότι η αντοχή των δοκιμών RC₂ και RHL₂ παρουσιάζει αύξηση καθ' όλη τη διάρκεια της σεισμικής φόρτισης (με εξαίρεση τον δεύτερο άνω ημίκυκλο φόρτισης) ενώ εκείνη των υπολοίπων δοκιμών της Σειράς III (RHL₁, RWL₁ και RWL₂) μειώνεται ομαλά με την αύξηση της πλευρικής μετατόπισης. Τα δοκίμια RWL₁ και RWL₂, στα οποία πραγματοποιήθηκε συγκόλληση των ράβδων του παλαιού υποστυλώματος και κατασκευή μανδύα Ο/Σ, εμφανίζουν ελαφρώς υψηλότερη αντοχή σε σύγκριση με το δοκίμιο – στόχο RC₂ από τον πρώτο έως τον έβδομο κάτω ημίκυκλο φόρτισης (45mm μετατόπιση) και παραπλήσιες τιμές αντοχής με εκείνες του RC₂ κατά τους πρώτους τρεις άνω ημίκυκλους φόρτισης (25mm μετατόπιση). Μετά τον έβδομο κάτω και τρίτο άνω ημίκυκλο η αντοχή των RWL₁ και RWL₂ μειώνεται ομαλά. Όπως φαίνεται τόσο από τις περιβάλλουσες των δοκιμών (Σχ.139) όσο και από τα ραβδογράμματα μεταβολής της αντοχής του σχήματος 140 η αντοχή του RWL₁ έχει παραπλήσιες τιμές με εκείνη του RWL₂. Στο τέλος του ενδέκατου κύκλου φόρτισης (drift 6,63%) η αντοχή του RWL₁ ως ποσοστό εκείνης του δοκιμίου - στόχου RC₂ κυμαίνεται στο 57,45% και στο 66% στον άνω και κάτω ημίκυκλο αντίστοιχα. Οι αντίστοιχες τιμές για το δοκίμιο RWL₂ είναι 62,8% και 88,76%, όπως φαίνεται και στα

ραβδογράμματα λόγω αντοχής του σχήματος Σχ. 141. Η αντοχή του δοκιμίου RHL_1 -με μήκος παράθεσης των διαμήκων οπλισμών $20d_b$, μανδύα Ο/Σ και επιπλέον συνδετήρες τοποθετημένους εν επαφή με τον παλαιό στύλο- εμφανίζεται ελαφρώς μειωμένη σε σχέση με εκείνη των υπολοίπων δοκιμίων της Σειράς III, διατηρείται ωστόσο σε υψηλά επίπεδα μέχρι το τέλος της πλευρικής φόρτισης (λόγος αντοχής RHL_1/RC_2 ίσος με 0,656 και 0,832 στον ενδέκατο άνω και κάτω ημίκυκλο αντίστοιχα). Από την περιβάλλουσα των βρόχων του RHL_2 -με μήκος παράθεσης των διαμήκων οπλισμών $24d_b$, μανδύα Ο/Σ και επιπλέον συνδετήρες τοποθετημένους εν επαφή με τον παλαιό στύλο- είναι εμφανής ο παρόμοιος τρόπος μεταβολής της αντοχής του δοκιμίου με εκείνον του δοκιμίου – στόχου της Σειράς III, RC_2 . Στο τέλος του ενδέκατου κύκλου της σεισμικής φόρτισης ο λόγος αντοχών RHL_2/RC_2 λαμβάνει τις τιμές 0,834 και 0,991 (άνω και κάτω ημίκυκλος αντίστοιχα) όπως φαίνεται στο σχήμα 141.

Δυσκαμψία:

Στο διάγραμμα του σχήματος 142 πραγματοποιείται σύγκριση της δυσκαμψίας των δοκιμίων της Σειράς III. Όλα τα δοκίμια με εξαίρεση το RHL_2 παρουσιάζουν μείωση της δυσκαμψίας τους με τρόπο παρόμοιο καθώς αυξάνεται η επιβαλλόμενη πλευρική μετακίνηση των στύλων. Στο RHL_2 μετά τον τρίτο κύκλο φόρτισης η δυσκαμψία μειώνεται με σημαντικά μικρότερο ρυθμό σε σύγκριση με τα άλλα δοκίμια της Σειράς III προσεγγίζοντας σε πολύ μεγάλο βαθμό την καμπύλη μεταβολής της δυσκαμψίας του δοκιμίου – στόχου RC_2 . Στο τέλος του ενδέκατου κύκλου φόρτισης (drift 6,63%) η δυσκαμψία των στύλων περιορίζεται σε ποσοστό επί της αρχικής της τιμής που κυμαίνεται από 15,7% (δοκίμιο RWL_1) έως 26,49% (δοκίμιο RC_2). Τα ενισχυμένα δοκίμια RWL_1 και RWL_2 παρουσίασαν παραπλήσιες μεταξύ τους τιμές δυσκαμψίας σε όλη τη διάρκεια της πλευρικής φόρτισης. Μέχρι τον τέταρτο κύκλο (drift 3,06%) η δυσκαμψία του RWL_2 σχεδόν ταυτίζεται με εκείνη του δοκιμίου – στόχου RC_2 ενώ εκείνη του δοκιμίου RWL_1 την υπερβαίνει ελαφρώς. Μετά τον τέταρτο κύκλο φόρτισης η δυσκαμψία των RWL_1 και RWL_2 μειώνεται πιο έντονα απ' ό,τι στο RC_2 και στο τέλος του ενδέκατου κύκλου οι λόγοι δυσκαμψίας RWL_1/RC_2 και RWL_2/RC_2 λαμβάνουν τιμές ίσες με 0,613 και 0,746 αντίστοιχα (Σχ. 143). Τα ενισχυμένα δοκίμια RHL_1 και RHL_2 εμφάνισαν χαμηλότερη δυσκαμψία σε σχέση με τα υπόλοιπα δοκίμια της Σειράς III κατά τους πρώτους τέσσερις κύκλους της πλευρικής φόρτισης (μετατόπιση 30mm). Μετά τον τέταρτο κύκλο η δυσκαμψία του RHL_1 συνεχίζει να μειώνεται (Σχ.142) και στο τέλος του πειράματος η τιμή της σχεδόν ταυτίζεται με την τιμή δυσκαμψίας του δοκιμίου RWL_2 ($k_{(RHL1)}=0,812$ και $k_{(RWL2)}=0,82$). Όπως ήδη αναφέρθηκε, στο δοκίμιο RHL_2 ο ρυθμός μείωσης της δυσκαμψίας είναι σημαντικά μικρότερος μετά τον τρίτο κύκλο φόρτισης συγκριτικά με εκείνον του RHL_1 και στο τέλος του ενδέκατου κύκλου ο λόγος RHL_2/RC_2 είναι ίσος με 0,905.

Απορρόφηση ενέργειας:

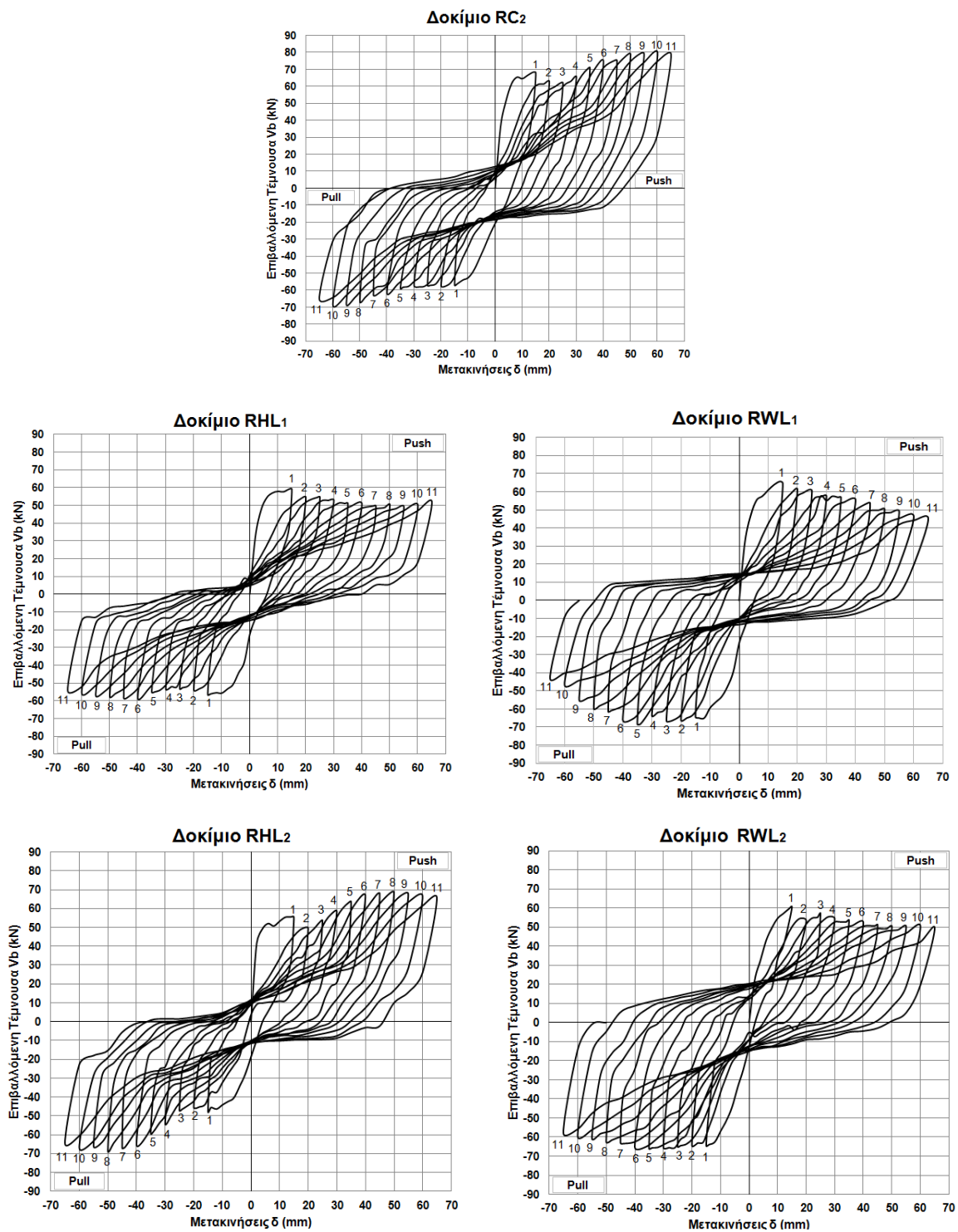
Παρατηρώντας το ραβδόγραμμα σύγκρισης της ικανότητας απορρόφησης ενέργειας των δοκιμών της τρίτης Σειράς (Σχ.144) προκύπτει ότι όλα τα ενισχυμένα δοκίμια παρουσιάζουν υψηλές τιμές απορρόφησης ενέργειας, που βρίσκονται αρκετά κοντά στις αντίστοιχες τιμές του δοκιμίου – στόχου της Σειράς III, RC₂. Τα δομικά υποσύνολα RWL₁ και RWL₂ -στα οποία πραγματοποιήθηκε κατά την ενίσχυσή τους εκτός από την κατασκευή μανδύα Ο/Σ και συγκόλληση των παρατιθέμενων ράβδων του παλαιού στύλου- απορροφούν σε κάθε κύκλο φόρτισης ποσό ενέργειας σχεδόν εφάμιλλο ή και μεγαλύτερο από εκείνο που απορροφά το δοκίμιο – στόχος RC₂. Πιο συγκεκριμένα, το RWL₁ κατά τους πρώτους πέντε κύκλους φόρτισης (με εξαίρεση τον τέταρτο κύκλο) απορροφά ενέργεια περισσότερη σε σύγκριση με το RC₂ κατά 6,74%, 9,08%, 7,79% και 2,76% στον πρώτο, δεύτερο, τρίτο και πέμπτο κύκλο αντίστοιχα (Σχ.145). Μετά τον έκτο κύκλο φόρτισης (drift 4,08%) το RWL₁ εξακολουθεί να απορροφά πολύ υψηλά ποσά σεισμικής ενέργειας και στο τέλος του ενδέκατου κύκλου ο λόγος απορρόφησης ενέργειας RWL₁/RC₂ λαμβάνει τιμή ίση με 0,786. Το υποστυλώμα του δοκιμίου RWL₂ παρουσιάζει τιμές του λόγου απορρόφησης ενέργειας RWL₂/RC₂ που ξεκινούν από 0,719 (κατά τον πρώτο κύκλο φόρτισης) ενώ στη συνέχεια αυξάνονται και υπερβαίνουν τη μονάδα από τον πέμπτο έως το δέκατο κύκλο (Σχ.145). Στο τέλος του πειράματος το RWL₂ απορροφά ενέργεια ίση με το 93,9% εκείνης που απορροφά το δοκίμιο – στόχος της Σειράς III, RC₂. Οι στύλοι RHL₁ και RHL₂ -στους οποίους κατά την ενίσχυσή τους χρησιμοποιήθηκαν εκτός από το μανδύα Ο/Σ και επιπλέον συνδετήρες για τη θεραπεία του προβλήματος ανεπαρκούς μήκους παράθεσης των διαμήκων ράβδων τους- απορρόφησαν χαμηλότερα ποσά ενέργειας κατά τη σεισμική τους φόρτιση σε σύγκριση με τα δοκίμια RWL₁, RWL₂ και RC₂. Μέχρι τον τρίτο κύκλο φόρτισης το RHL₁ απορροφά περισσότερη ενέργεια σε σχέση με το RHL₂ ενώ από τον τέταρτο κύκλο και μετά έως το τέλος του πειράματος οι τιμές απορρόφησης ενέργειας των δύο δοκιμών είναι παραπλήσιες. Στο τέλος του ενδέκατου κύκλου οι λόγοι απορρόφησης ενέργειας RHL₁/RC₂ και RHL₂/RC₂ λαμβάνουν τιμές ίσες με 0,673 και 0,785 αντίστοιχα. Από την ανάλυση που προηγήθηκε καθίσταται προφανές ότι οι πραγματοποιηθείσες επεμβάσεις και ενισχύσεις στα δοκίμια της Σειράς III εξασφάλισαν σε όλους τους στύλους ικανότητα απορρόφησης σημαντικού ποσού σεισμικής ενέργειας, που είναι μάλιστα πολύ κοντά σε εκείνο που απορροφά το δοκίμιο – στόχος RC₂ της Σειράς III (ιδιαίτερα στις περιπτώσεις των RWL₁ και RWL₂).

Εικόνα αστοχίας:

Από τη μορφή των υστερητικών βρόχων των δοκιμών της Σειράς III (Σχ.138) γίνεται εύκολα αντιληπτή η μικρή -λόγω της αυξημένης αντοχής των στύλων- επιρροή του φαινομένου P-δ στη σεισμική συμπεριφορά των ενισχυμένων δομικών υποσυνόλων. Όλα τα δοκίμια εμφανίζουν βρόχους με μεγάλη επιφάνεια, δίχως στενώσεις γύρω από την αρχή των αξόνων, γεγονός που αποτυπώνει την αυξημένη ικανότητα των ενισχυμένων υποστυλωμάτων να απορροφούν σημαντικά ποσά ενέργειας κατά τη διάρκεια της σεισμικής φόρτισης. Επιπλέον, οι βρόχοι δεν εμφανίζουν οριζόντιους κλάδους ολισθήσεων των οπλισμών ενώ η αντοχή των στύλων αυξάνεται σημαντικά

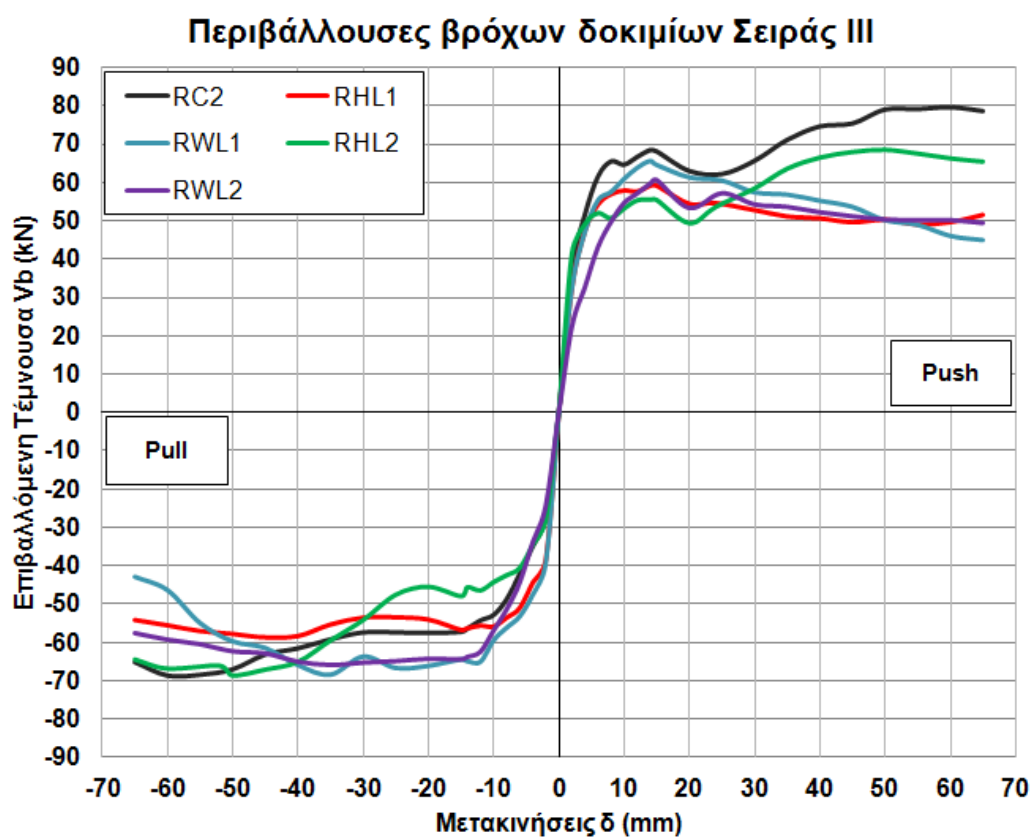
με την αύξηση της πλευρικής μετατόπισης στην περίπτωση των δοκιμίων RC₂ και RHL₂, σε μικρότερο βαθμό στο RHL₁, και μειώνεται ελαφρώς με μικρό ρυθμό στους στύλους RWL₁ και RWL₂. Από τη μορφή των βρόχων των υποστυλωμάτων της Σειράς III (Σχ.138) γίνεται επίσης εμφανής η υπεροχή της σεισμικής απόκρισης των δοκιμίων με μήκος παράθεσης των διαμήκων οπλισμών τους ίσο με 24d_b, RHL₂ και RWL₂, σε σύγκριση με τα αντίστοιχα RHL₁ και RWL₁ με μήκος παράθεσης 20d_b, κυρίως σε ό,τι αφορά στην ικανότητά τους να απορροφούν και να αποσβένουν τη σεισμική ενέργεια. Λόγω της ιδιαίτερα υψηλής αντοχής του σκυροδέματος του μανδύα (EMACO S66) δεν προκλήθηκε κατά τη σεισμική φόρτιση απώλεια της επικάλυψης και λυγισμός των διαμήκων ράβδων του μανδύα. Η περίσφιγξη την οποία επέφερε ο μανδύας σε κάθε στύλο οδήγησε στη διαρροή των διαμήκων ράβδων και την ανάπτυξη σε αυτές πολύ μεγάλων ανελαστικών παραμορφώσεων. Η αστοχία και στα πέντε ενισχυμένα δοκίμια της Σειράς III έχει ιδιαίτερα πλάστιμο χαρακτήρα, γεγονός που φανερώνει την επιτυχία των πραγματοποιηθέντων επεμβάσεων τόσο στη θεραπεία του προβλήματος ανεπαρκούς μήκους παραθέσεων των διαμήκων οπλισμών των στύλων όσο και στη γενικότερη βελτίωση της απόκρισής τους σε μεγάλες ανελαστικές παραμορφώσεις που προκαλεί ένας σεισμός. Από τα δοκίμια RHL₁ και RHL₂ -που ενισχύθηκαν με την κατασκευή ολόπλευρου μανδύα Ο/Σ και με την προσθήκη επιπλέον συνδετήρων εν επαφή με το παλαιό υποστύλωμα για τη θεραπεία των ανεπαρκών παραθέσεων- το RHL₂ (με μήκος παραθέσεων ίσο με 24d_b) παρουσίασε την πλησιέστερη στο δοκίμιο – στόχο, RC₂, συμπεριφορά σε σεισμό (Σχ.139) σε σύγκριση με τα υπόλοιπα δοκίμια της Σειράς III. Επομένως η Σχέση 8.3 του ΚΑΝ.ΕΠΕ που χρησιμοποιήθηκε για τις επεμβάσεις στο RHL₂ οδήγησε στην επιτυχή ενίσχυσή του. Στην περίπτωση του RHL₁ τα αποτελέσματα δείχνουν ότι συμπεριφορά του δοκιμίου είναι παρόμοια με εκείνη των στύλων RWL₁ και RWL₂ με το μανδύα Ο/Σ και τις συγκολλημένες παρατιθέμενες ράβδους.

$$\frac{A_j}{s} = t_j = \gamma_{Rd} \frac{(1-\lambda_s)}{\beta} \frac{1}{\mu} \frac{f_{yk}}{\sigma_{jd}} \frac{A_b}{l_s} \quad (\text{Σχέση 8.3 ΚΑΝ.ΕΠΕ})$$

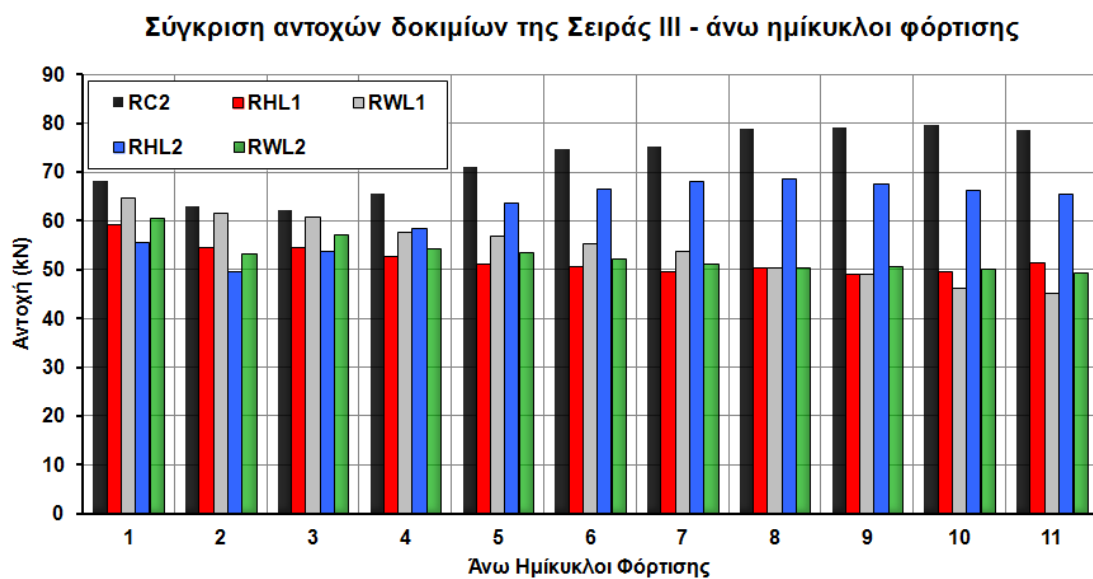

Σχ. 138: Βρόχοι υστερητικής απόκρισης των δοκιμών της Σειράς III

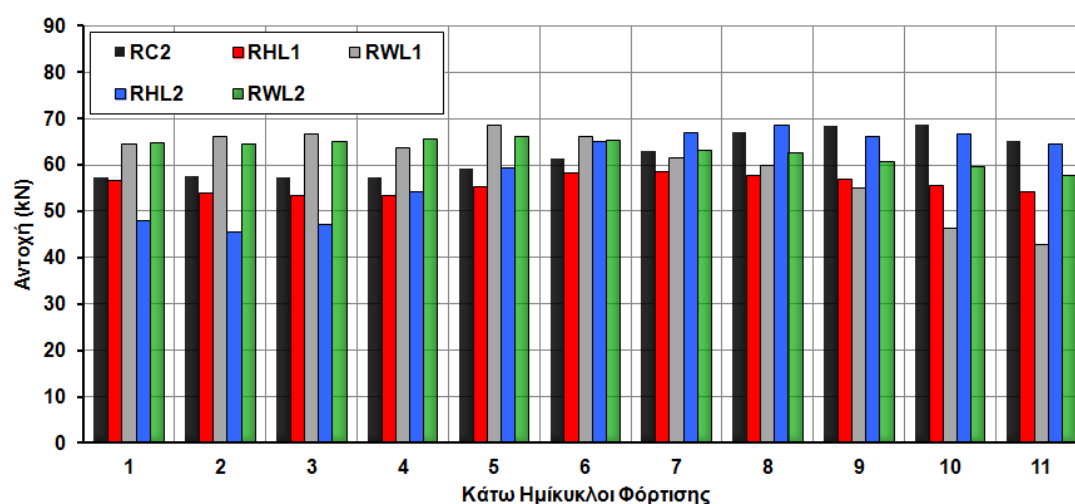

Σχ. 139 : Περιβάλλουσες βρόχων δοκιμών της Σειράς III

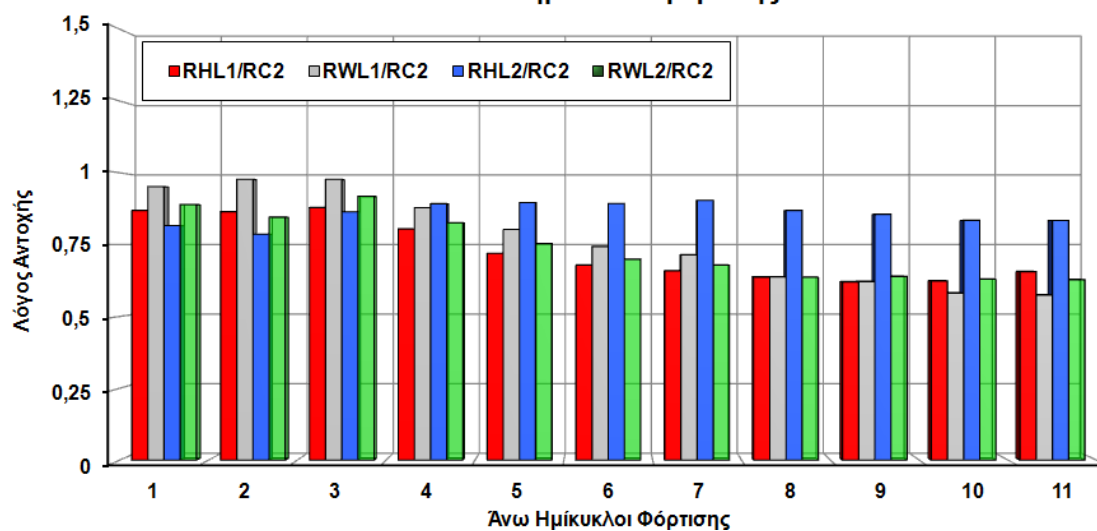

Σύγκριση αντοχών δοκιμών της Σειράς III - κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

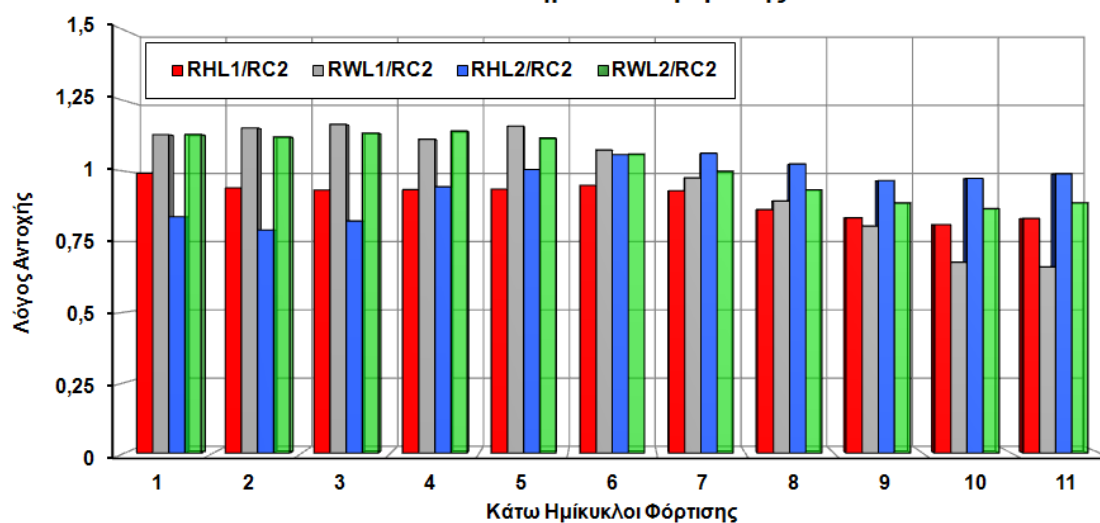

Σχ. 140 : Διαγράμματα σύγκρισης των αντοχών των δοκιμών της Σειράς III. Άνω και κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

Λόγοι αντοχών ενισχυμένων δοκιμών της Σειράς III προς την αντοχή του RC2 - Άνω ημίκυκλοι φόρτισης

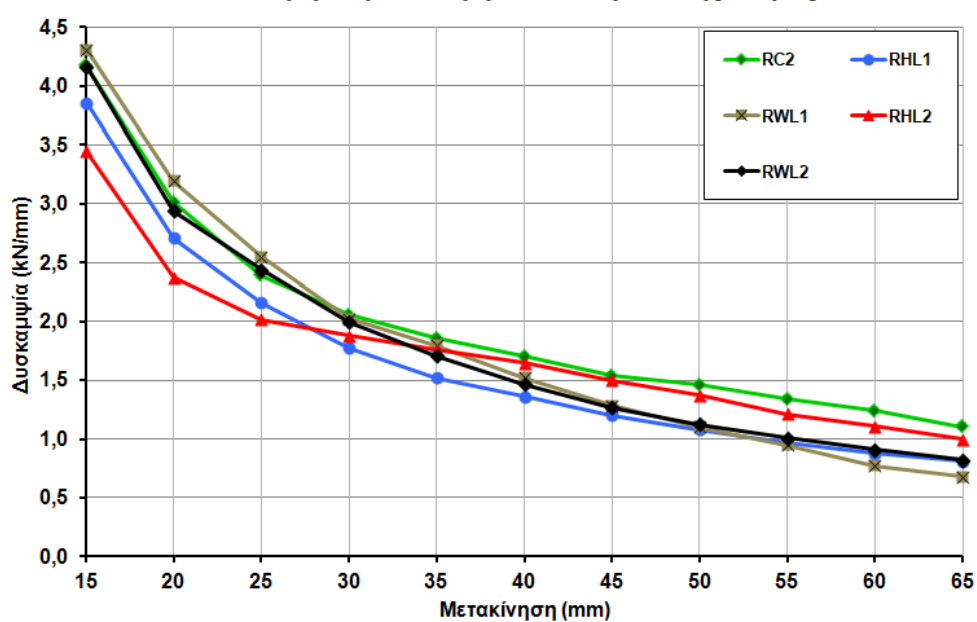

Λόγοι αντοχών ενισχυμένων δοκιμίων της Σειράς III προς την αντοχή του RC2 - Κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

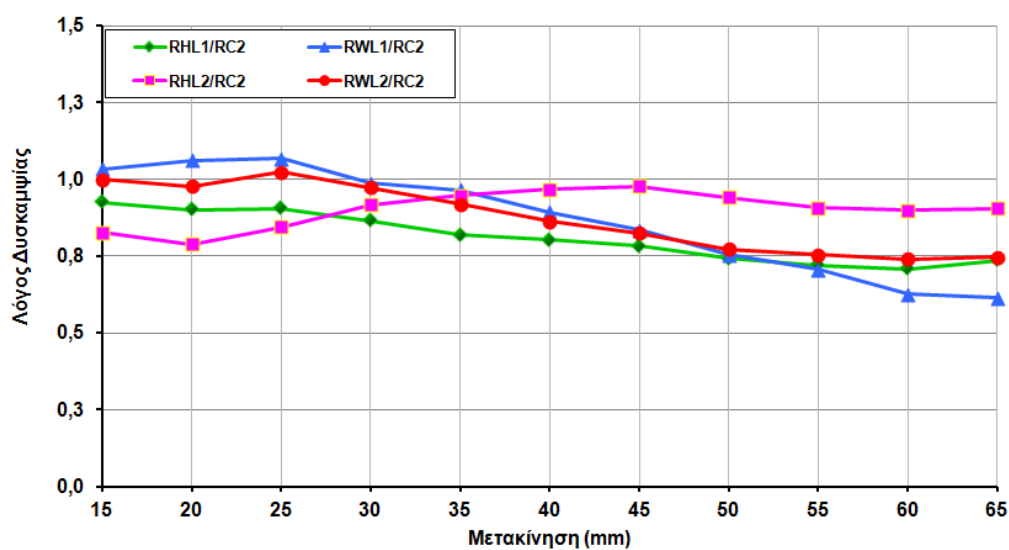
Σχ. 141 : Διαγράμματα λόγων αντοχών των δοκιμίων της Σειράς III. Άνω και κάτω ημίκυκλοι φόρτισης

Σύγκριση δυσκαμψιών δοκιμίων της Σειράς III

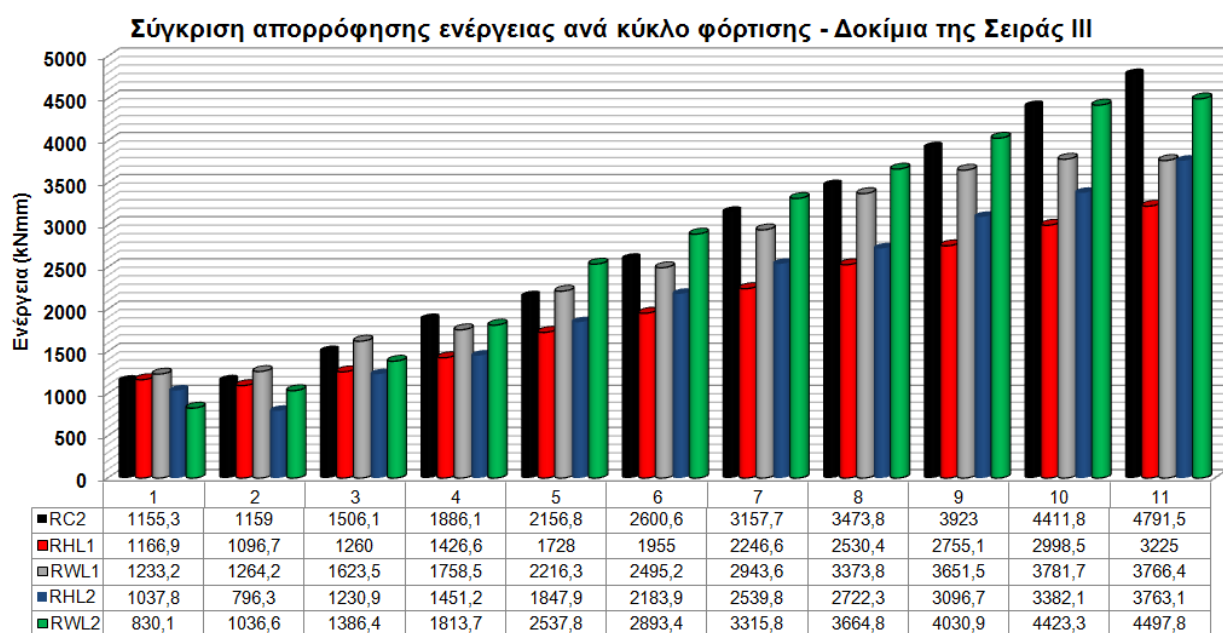

Σχ. 142 : Διάγραμμα σύγκρισης της δυσκαμψίας των δοκιμίων της Σειράς III.

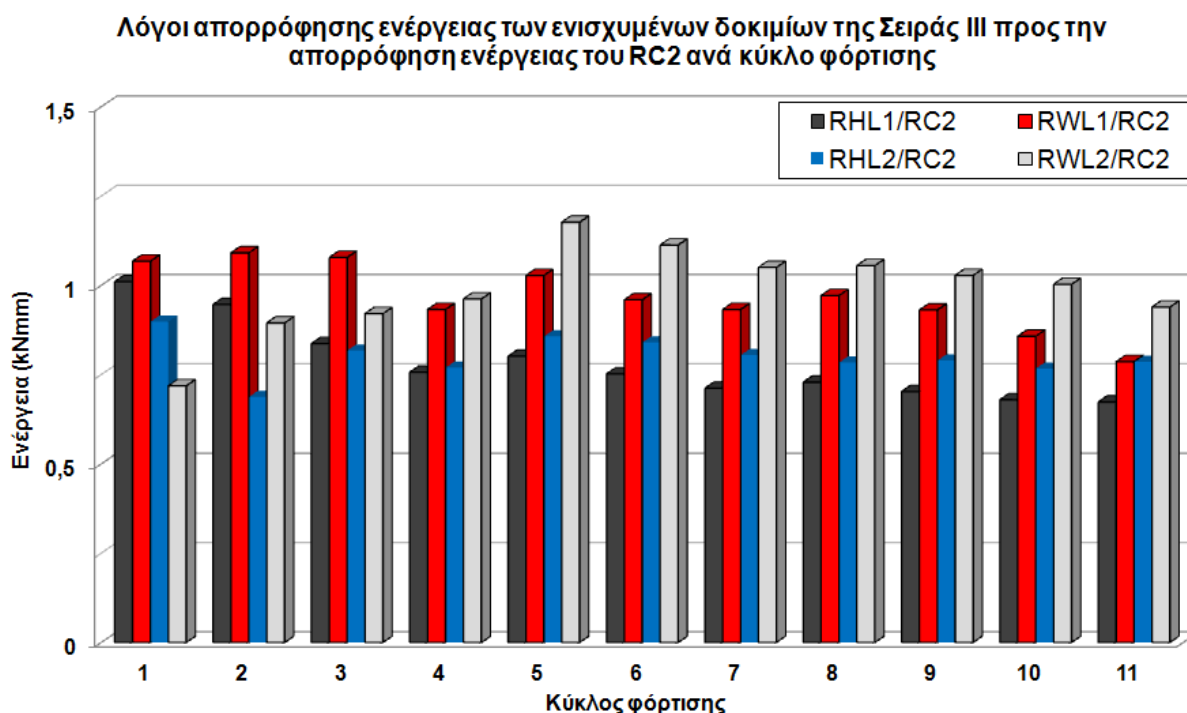
**Λόγοι δυσκαμψιών ενισχυμένων δοκιμών της Σειράς III προς τη
δυσκαμψία του RC2 σε κάθε κύκλο φόρτισης**

Σχ. 143 : Διάγραμμα λόγων δυσκαμψιών των δοκιμών της Σειράς III

Σχ. 144 : Σύγκριση της ικανότητας απορρόφησης ενέργειας των δοκιμών της Σειράς III

Σχ. 145 : Λόγοι απορρόφησης ενέργειας των ενισχυμένων δοκιμών της Σειράς III ως προς εκείνη του RC₂

4.5 Βαθμονόμηση των σχέσεων του ΚΑΝ.ΕΠΕ

Στο παρόν Ερευνητικό Πρόγραμμα κατασκευάστηκαν δομικά υποσύνολα που αντιπροσώπευαν υποστυλώματα παλαιών κατασκευών με ανεπαρκή μήκη παραθέσεων των διαμήκων ράβδων οπλισμού τους και εξετάστηκαν διαφορετικές παράμετροι, όπως μεταξύ άλλων το πάχος μεταλλικών μανδυνών (Σειρά δοκιμών I) και ο οπλισμός συνδετήρων (Σειρά δοκιμών III) που απαιτείται για τη θεραπεία του προβλήματος. Ελέγχθηκαν οι περιπτώσεις δύο διαφορετικών μηκών παράθεσης των διαμήκων οπλισμών υποστυλωμάτων (20d_b και 24d_b) και όπως αναφέρθηκε στο Κεφάλαιο 2 χρησιμοποιήθηκαν οι σχέσεις Σ6.14 και 8.3 του ΚΑΝ.ΕΠΕ.

Στην περίπτωση των μεταλλικών μανδυνών που εφαρμόστηκαν για την επιβολή περίσφιγξης στα υποστυλώματα της Σειράς δοκιμών I εκτός από τη σχέση Σ6.14, την οποία ο ΚΑΝ.ΕΠΕ προτείνει για τον υπολογισμό του απαιτούμενου πάχους των μανδυνών από χάλυβα ή ΙΟΠ, χρησιμοποιήθηκε και η σχέση του Τάσιου (Τάσιος 2009) διαμορφωμένη ειδικά για την περίπτωση λεπτών χαλύβδινων μανδυνών (Κεφ.2 §2.5.1). Η σχέση Σ6.14 έδωσε για τα δύο διαφορετικά μήκη παράθεσης ίδιο απαιτούμενο πάχος μεταλλικού μανδύα ίσο με 1mm, ενώ η σχέση του Τάσιου, η διαμορφωμένη αποκλειστικά για μεταλλικούς μανδύες, έδωσε απαιτούμενο πάχος και για τις δύο περιπτώσεις ίσο με 5mm. Από τα πειραματικά αποτελέσματα των ενισχυμένων με τους χαλύβδινους μανδύες δοκιμών της Σειράς I αποδεικνύεται ότι

με τη σχέση Σ6.14 που προτείνει ο ΚΑΝ.ΕΠΕ δεν επιτυγχάνεται περίσφιγξη ικανή να βελτιώσει σημαντικά τη σεισμική απόκριση των υποστυλωμάτων με ανεπαρκή μήκη παράθεσης, καθώς κανένα από τα δύο δοκίμια (με μήκη παράθεσης $20d_b$ και $24d_b$) δεν κατάφερε να προσεγγίσει σε ικανοποιητικό βαθμό τη σεισμική συμπεριφορά του δοκιμίου C_1 με τις συνεχείς διαμήκεις ράβδους. Κυρίως όμως, δεν κατέστη δυνατή -με τη χρήση της σχέσεως Σ6.14- η αποτροπή σε μεγάλο βαθμό των ολισθήσεων των διαμήκων ράβδων οπλισμού των στύλων στη θέση της πλαστικής άρθρωσης. Η σχέση υπολογισμού του απαιτούμενου πάχους που προτείνει ο Τάσιος ειδικά για λεπτούς χαλύβδινους μανδύες οδήγησε σε καλύτερα αποτελέσματα σε ό,τι αφορά στη συμπεριφορά των υποστυλωμάτων με μήκος παράθεσης $20d_b$ και $24d_b$ σε σεισμό και ειδικά στην περίπτωση του δεύτερου η απόκριση του δοκιμίου S_2L_2 προσεγγίζει σε ικανοποιητικό βαθμό εκείνη του δοκιμίου – στόχου της Σειράς Ι, C_1 , επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα σημαντική μείωση των ολισθήσεων των παρατιθέμενων ράβδων.

Η συμπεριφορά σε σεισμό των υποστυλωμάτων RHL_1 και RHL_2 της Σειράς ΙΙΙ, στα οποία χρησιμοποιήθηκε για την ενίσχυσή τους εκτός από μανδύα Ο/Σ και επιπλέον οπλισμός περίσφιγξης για τη θεραπεία των ανεπαρκών παραθέσεων, ήταν ιδιαίτερα καλή προσεγγίζοντας σε πολύ μεγάλο βαθμό (ειδικά στην περίπτωση του RHL_2) τη συμπεριφορά του δοκιμίου – στόχου της Σειράς ΙΙΙ, RC_2 , όπως αναφέρθηκε και στην ανάλυση της παραγράφου §4.4. Η σχέση 8.3 του ΚΑΝ.ΕΠΕ απεδείχθη βάσει των πειραματικών αποτελεσμάτων των δοκιμών RHL_1 και RHL_2 αποτελεσματική.

Στα δοκίμια της Σειράς ΙΙΙ πέραν της θεραπείας του προβλήματος της ανεπαρκούς παράθεσης πραγματοποιείται, λόγω του ολόπλευρου μανδύα Ο/Σ που κατασκευάζεται γύρω από τους στύλους, μία συνολική αναβάθμιση όλων των μηχανικών αντισεισμικών ιδιοτήτων τους (αντοχής, δυσκαμψίας, ικανότητας απορρόφησης ενέργειας). Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως και με τους στύλους των δοκιμών της Σειράς Ι στους οποίους η ενίσχυση με τους χαλύβδινους μανδύες αποσκοπεί στην αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεπαρκούς παράθεσης. Έτσι μία αξιολόγηση των δύο σχέσεων του ΚΑΝ.ΕΠΕ (Σ6.14 και 8.3) που μελετήθηκαν στο παρόν ερευνητικό πρόγραμμα βάσει του συνόλου των αποτελεσμάτων των δοκιμών και από τις δύο Σειρές (Ι και ΙΙΙ) δεν θα ήταν ακριβής.

4.6 Συμπεράσματα

Εξετάζοντας τη σεισμική συμπεριφορά (Κεφάλαιο 3 και Κεφάλαιο 4 §4.1 έως 4.5) των δομικών υποσυνόλων υποστυλωμάτων παλαιών οικοδομών που κατασκευάστηκαν για τις ανάγκες του παρόντος Ερευνητικού Προγράμματος, προκύπτουν τα παρακάτω συμπεράσματα:

1. Η χρήση της σχέσεως Σ.6.14 του ΚΑΝ.ΕΠΕ για τον υπολογισμό του απαιτούμενου πάχους λεπτού χαλύβδινου μανδύα περίσφιγξης των υποστυλωμάτων δεν οδήγησε σε επιτυχή αντιμετώπιση του προβλήματος της

ανεπαρκούς παράθεσης των διαμήκων οπλισμών των δοκιμίων S_1L_1 (μήκος παράθεσης 20d_b) και S_1L_2 (μήκος παράθεσης 24d_b). Τα δοκίμια αυτά εμφάνισαν ιδιαίτερα μεγάλες ολισθήσεις των διαμήκων ράβδων τους και η συμπεριφορά τους σε σεισμό απέχει σημαντικά από κείνη του δοκιμίου – στόχου της Σειράς Ι, C_1 , με τις συνεχείς ράβδους χωρίς παραθέσεις. Η αστοχία των S_1L_1 και S_1L_2 προκαλείται εξαιτίας των εντονότατων ολισθήσεων των διαμήκων ράβδων των στύλων και η παρουσία φαινομένου P-δ στους βρόχους των δοκιμίων είναι ιδιαίτερα εμφανής.

2. Υπολογίζοντας το απαιτούμενο πάχος του λεπτού χαλύβδινου μανδύα υποστυλώματος βάσει της σχέσεως Τάσιου (Τάσιος 2009) που αποτελεί τροποποίηση της Σ6.14 του ΚΑΝ.ΕΠΕ αποκλειστικά για μανδύα από χάλυβα προέκυψε σημαντική βελτίωση στη σεισμική συμπεριφορά των στύλων S_2L_1 και S_2L_2 σε σύγκριση με των S_1L_1 και S_1L_2 , η οποία μάλιστα στην περίπτωση του δοκιμίου S_2L_2 προσεγγίζει σε ικανοποιητικό βαθμό εκείνη του δοκιμίου C_1 .
3. Η συγκόλληση κατά παράθεση, κατά μέτωπο και κατά λωρίδες των αναμονών (λείος χάλυβας) και των νέων διαμήκων οπλισμών (νευροχάλυβας) κατά την καθ' ύψος επέκταση των στύλων στα δοκίμια W_1 , W_2 και W_3 αντίστοιχα αποκατέστησε επιτυχώς τη συνέχεια των οπλισμών των υποστυλωμάτων και εξασφάλισε το μηχανισμό μεταφοράς δυνάμεων στις ράβδους αυτές. Ο τρόπος αστοχίας των W_1 , W_2 και W_3 είναι ιδιαίτερα πλάστιμος και τα υποστυλώματα απορροφούν σημαντικά ποσά ενέργειας σε κάθε κύκλο της πλευρικής φόρτισης, εφάμιλλα σχεδόν με εκείνα του δοκιμίου – στόχου C_1 της Σειράς δοκιμίων Ι με τις συνεχείς διαμήκεις ράβδους. Οι συγκολλήσεις δεν παρουσίασαν αστοχία κατά τη διάρκεια της σεισμικής φόρτισης σε κανένα από τα τρία δοκίμια.
4. Το δοκίμιο M_1 -στο οποίο για τη σύνδεση των πολύ μικρού μήκους αναμονών (λείος χάλυβας) με τις νέες διαμήκεις ράβδους (νευροχάλυβας) του στύλου κατά την καθ' ύψος επέκτασή του χρησιμοποιήθηκαν αρμοκλείδες- παρουσίασε ολισθήσεις, που ήταν πιο αυξημένες στη μία πλευρά του υποστυλώματος λόγω μερικής αστοχίας σε κάποιες από τις συνδέσεις των οπλισμών. Η συμπεριφορά του M_1 σε σεισμό είναι πτωχότερη σε σύγκριση με εκείνη των W_1 , W_2 και W_3 αλλά και του δοκιμίου C_1 . Λόγω των ολισθήσεων που παρουσιάστηκαν στο στύλο η παρουσία του φαινομένου P-δ στους βρόχους του M_1 είναι πιο εμφανής. Παρότι πάντως η αντοχή, η δυσκαμψία και η ικανότητα απορρόφησης ενέργειας του M_1 είναι χαμηλότερες εκείνων του δοκιμίου – στόχου C_1 το M_1 συμπεριφέρθηκε γενικώς ικανοποιητικά σε σεισμό.
5. Τα δοκίμια RWL_1 και RWL_2 , που ενισχύθηκαν με την κατασκευή ολόπλευρου μανδύα Ο/Σ μετά τη συγκόλληση μεταξύ τους των παρατιθέμενων ράβδων του παλαιού υποστυλώματος, συμπεριφέρθηκαν με πλάστιμο τρόπο σε σεισμό παρά τη μικρή, σταδιακή μείωση της αντοχής τους με την αύξηση της πλευρικής μετατόπισης. Οι βρόχοι των δοκιμίων είχαν μεγάλη επιφάνεια (που δηλώνει υψηλή ικανότητα απορρόφησης ενέργειας) και χαρακτηρίζονται από απουσία στενώσεων γύρω από την αρχή των αξόνων καθώς και πολύ μικρή επιρροή του φαινομένου P-δ.
6. Η κατασκευή ολόπλευρου μανδύα Ο/Σ μετά την τοποθέτηση πρόσθετων συνδετήρων εν επαφή με το παλαιό υποστυλωμα για την αντιμετώπιση του προβλήματος ανεπαρκούς μήκους παράθεσης των διαμήκων ράβδων στα

δοκίμια RHL_1 και RHL_2 συνέβαλλε στην ιδιαιτέρως πλάσιμη απόκρισή τους κατά τη σεισμική φόρτιση στην οποία υποβλήθηκαν. Τα δύο δοκίμια προσεγγίζουν σημαντικά τη συμπεριφορά του δοκιμίου – στόχου της Σειράς III, RC_2 , ειδικά μάλιστα στην περίπτωση του RHL_2 οι ομοιότητες των αντισεισμικών ιδιοτήτων του οποίου με του RC_2 είναι πολύ μεγάλη.

7. Βάσει των πειραματικών αποτελεσμάτων της παρούσας έρευνας απεδείχθη ότι η σχέση Σ6.14 που αναφέρει ο ΚΑΝ.ΕΠΕ θα έπρεπε, για την περίπτωση των λεπτών χαλύβδινων μανδυνών, να αντικατασταθεί από τη σχέση Τάσιου (2009), που αποτελεί τροποποίηση της Σ6.14 ειδικά για την περίπτωση των λεπτών χαλύβδινων μανδυνών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Aboutaha, S. R., Engelhardt, D. M., Jirsa, O. J., and Kreger, E. M., "Retrofit of Concrete Columns with Inadequate Lap Splices by the Use of Rectangular Steel Jackets", *Earthquake Spectra*, Vol. 12, No.4, November 1996, pp.693-714

Aboutaha, S. R., Engelhardt, D. M., Jirsa, O. J., and Kreger, E. M., "Rehabilitation of Shear Critical Concrete Columns by Use of Rectangular Steel Jackets", *ACI Structural Journal*, Vol.96, No1, January-February 1999, pp.68-78

Bertero, V. V., and Popov, E.P., "Seismic Behavior of Ductile Moment-Resisting Reinforced Concrete Frames", *American Concrete Institute*, SP-53: Reinforced Concrete Structures in Seismic Zones, Detroit, Michigan, 1977, pp. 247-291

Bertero, V. V., "Seismic Behavior of Structural Concrete Linear Elements (Beams, Columns and their Connections)", *Bulletin d' Information C.E.B.*, 131, Paris 1979, pp. 125-199

Chai,Y.-H., Priestley, M. J. N., and Seible, F., "Seismic Retrofit of Circular Bridge Columns for Enhanced Flexural Performance", *ACI Structural Journal*, Vol.88, No.5, September-October 1991, pp.572-584

Cho, J.-Y., and Pincheira, A. J., "Inelastic Analysis of Reinforced Concrete Columns with Short Lap Splices Subjected to Reversed Cyclic Loads", *ACI Structural Journal*, Vol.103, No.2, March-April 2006, pp.280-290

Ehsani, M.R., and Wight, J.K., "Exterior Reinforced Concrete Beam-to-Column Connections Subjected to Earthquake – Type Loading", *ACI Journal*, Proceedings, Vol.82, No.4, July – August 1985, pp. 492-499

Gaynor, P. J., "Effect of Openings on the Cyclic Behavior of Reinforced Concrete Infilled Shear Walls", MS thesis, University of Texas at Austin, August 1988, 245 pp.

Lynn, C. A., Moehle, P. J., Mahin, A. S., and Holmes, T. W., "Seismic Evaluation of Existing Reinforced Concrete Building Columns" *Earthquake Spectra*, Vol.12, No.4, November 1996, pp.715-739

Melek, M., and Wallace, W. J., "Cyclic Behavior of Columns with Short Lap Splices", *ACI Structural Journal*, Vol.101, No.6, November-December 2004, pp.802-811

Paulay, T., "Lapped Splices in Earthquake-Resisting Columns", *ACI Structural Journal*, November-December 1982, pp.458-469

Pincheira, A. J., Dotiwala S. F., and D'Souza T. J., "Seismic Analysis of Older Reinforced Concrete Columns", *Earthquake Spectra*, Vol.15, No.2, May 1999, pp. 245-272

Priestley, M.J.N., Seible, F., and Calvi, G. M., "Seismic Design and Retrofit of Bridges", John Wiley and Sons, 1996

Soleimani, D., Popov, E.P. and Bertero V.V., "Hysteretic Behavior of Reinforced Concrete Beam – Column Subassemblages", *ACI J. Proc.*, 76(11), 1979, pp. 1179-1195

Tsonos, G. A., "Improvement of the Earthquake Resistance of R/C Beam-Column Joints under the Influence of P-Δ Effect and Axial Force Variations Using Inclined Bars", *Structural Engineering and Mechanics*, Vol. 18, No.4, 2004, pp. 389-410

Uzumeri, S.M., "Strength and Ductility of Cast-in-Place Beam-Column Joints", *ACI, SP-53 (Reinforced Concrete in Seismic Zones)*, Detroit, 293-350

Valluvan, R., Kreger, E. M., and Jirsa O. J., "Strengthening of Column Splices for Seismic Retrofit of Nonductile Reinforced Concrete Frames", *ACI Structural Journal*, Vol. 90, No.4, July-August 1993, pp.432-440

Δρίτσος, Η. Σ., "Επισκευές και Ενισχύσεις Κατασκευών", Έκδοση Πέμπτη, Πάτρα, Νοέμβριος 2005

Ελληνικός Κανονισμός Οπλισμένου Σκυροδέματος, Ε.Κ.Ω.Σ., 2000

Κανονισμός Επεμβάσεων ΚΑΝ.ΕΠΕ, Ο.Α.Σ.Π. Σεπτέμβριος 2010

Τάσιος, Π. Θ., "Θεωρία Σχεδιασμού Επισκευών και Ενισχύσεων", Εκδόσεις Συμμετρία, Αθήνα, 2009

Τριανταφύλλου, Χ. Α., "Ενισχύσεις Κατασκευών Οπλισμένου Σκυροδέματος με Σύνθετα Υλικά", Έκδοση δεύτερη, Πάτρα, 2004

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Φωτογραφίες των δοκιμών από ενδιάμεσα στάδια των πειραμάτων

Δοκίμιο C₁

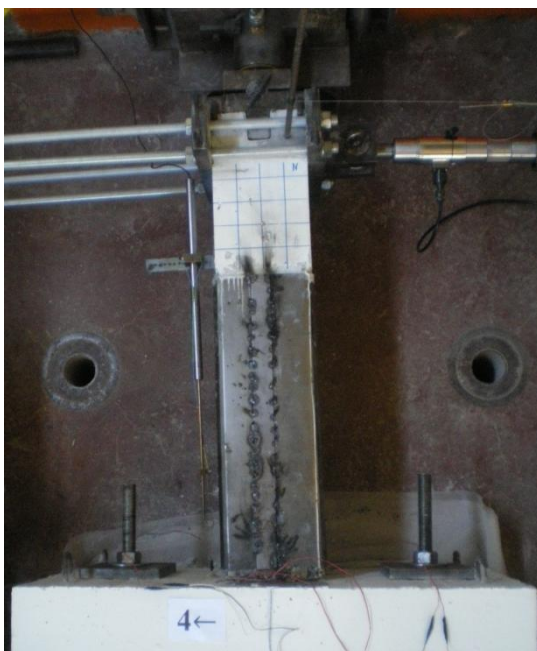

5^{ος} ημίκυκλος push

10^{ος} ημίκυκλος pull

Δοκίμιο S₁L₁

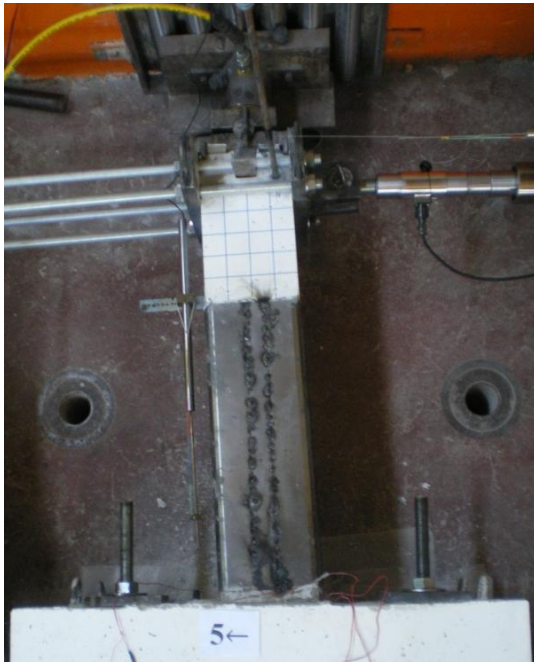

4^{ος} ημίκυκλος push

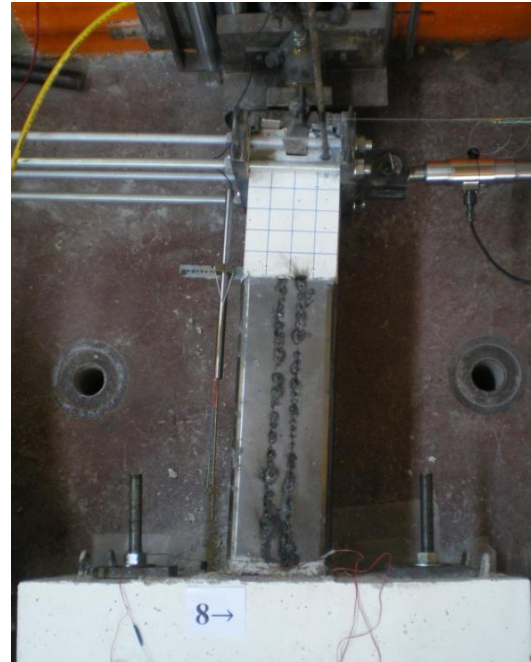

9^{ος} ημίκυκλος pull

Δοκίμιο S_1L_2

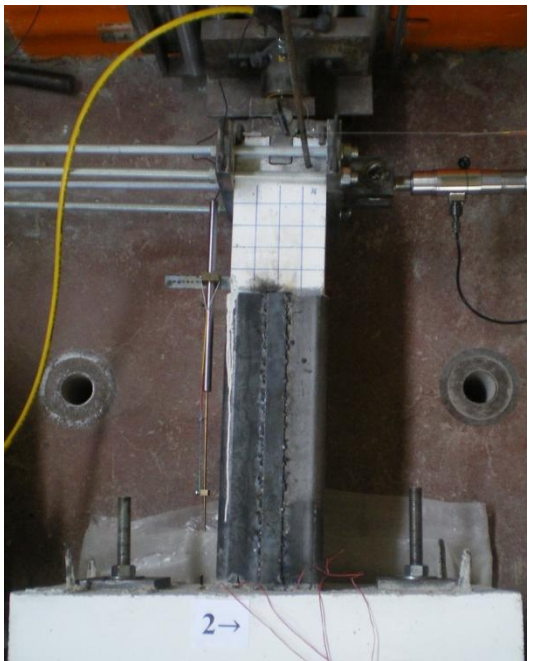

5^{ος} ημίκυκλος push

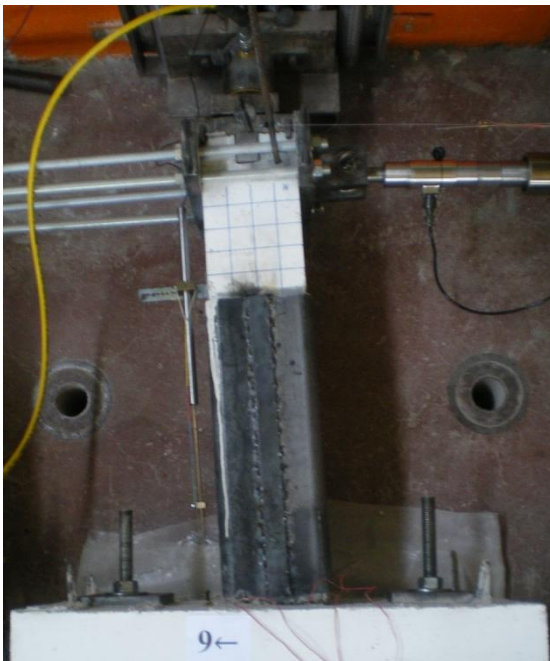

8^{ος} ημίκυκλος pull

Δοκίμιο S_2L_1

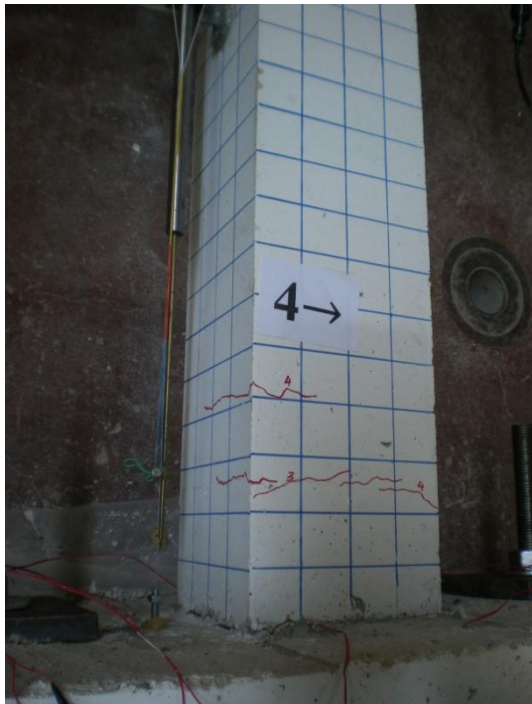
2^{ος} ημίκυκλος pull

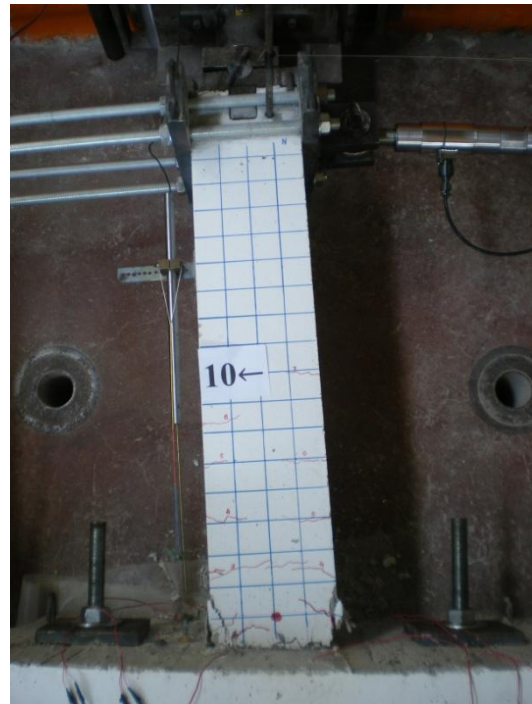
9^{ος} ημίκυκλος push

Δοκίμιο M_1

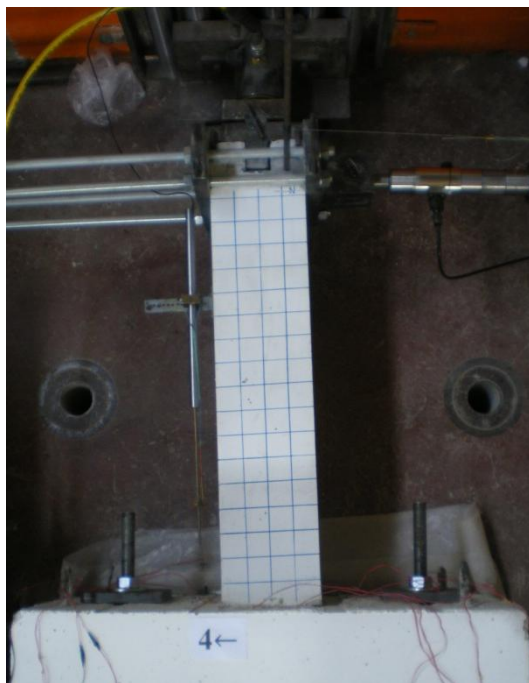

4^{ος} ημίκυκλος pull

10^{ος} ημίκυκλος push

Δοκίμιο W_1

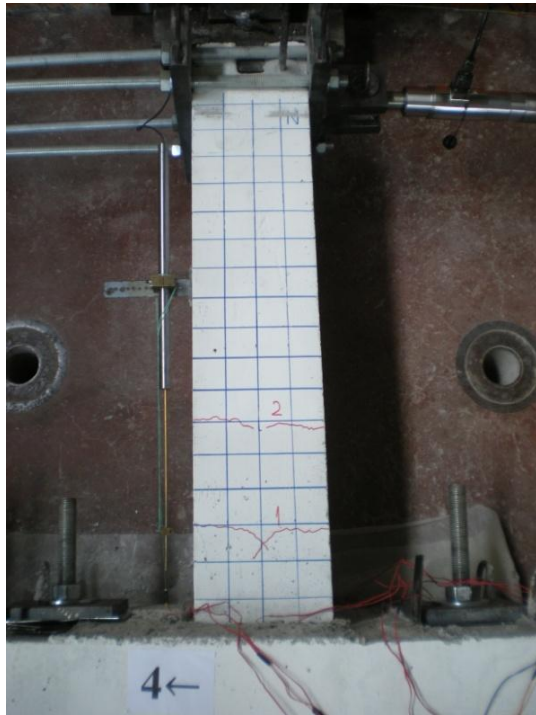

4^{ος} ημίκυκλος push

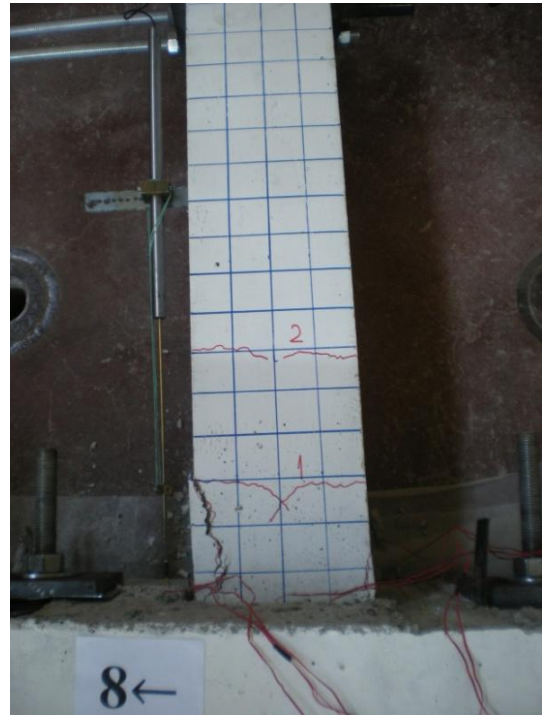

9^{ος} ημίκυκλος pull

Δοκίμιο W_2

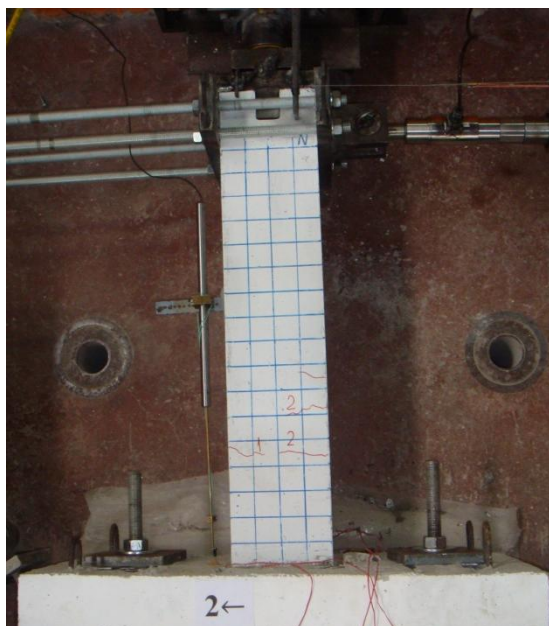

4^{ος} ημίκυκλος push

8^{ος} ημίκυκλος push

Δοκίμιο W_3

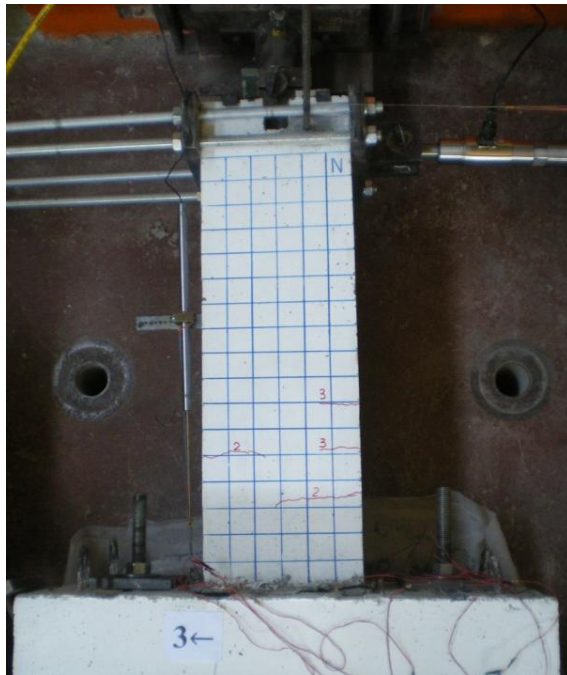
2^{ος} ημίκυκλος push

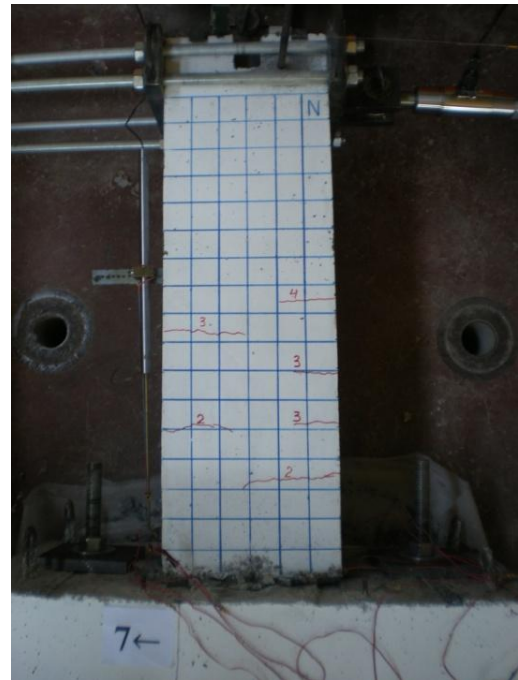
9^{ος} ημίκυκλος push

Δοκίμιο RC₂

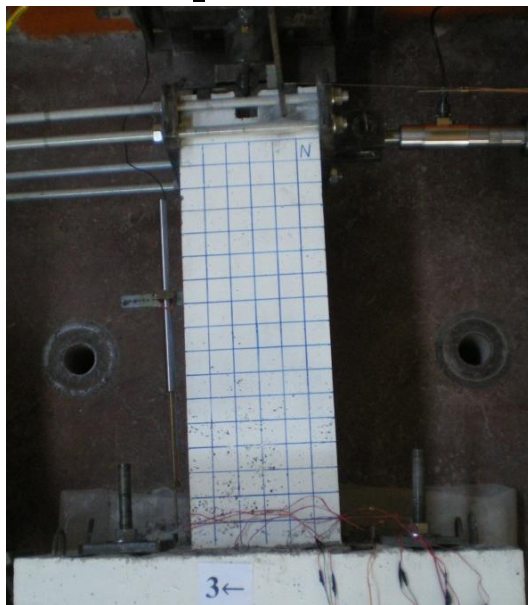

3^{ος} ημίκυκλος push

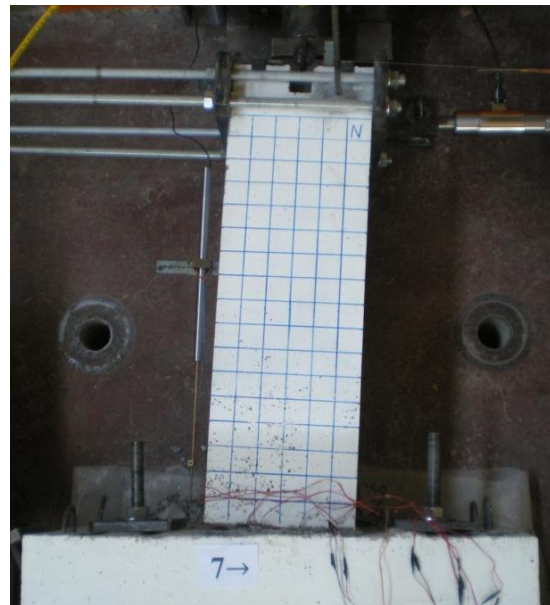

7^{ος} ημίκυκλος push

Δοκίμιο RHL₁

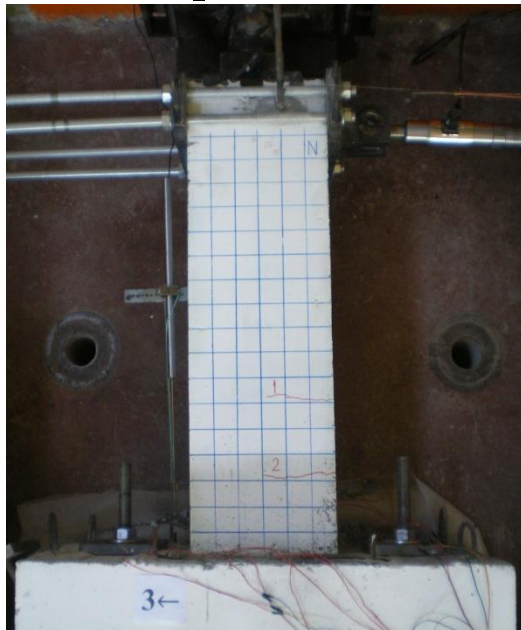

3^{ος} ημίκυκλος push

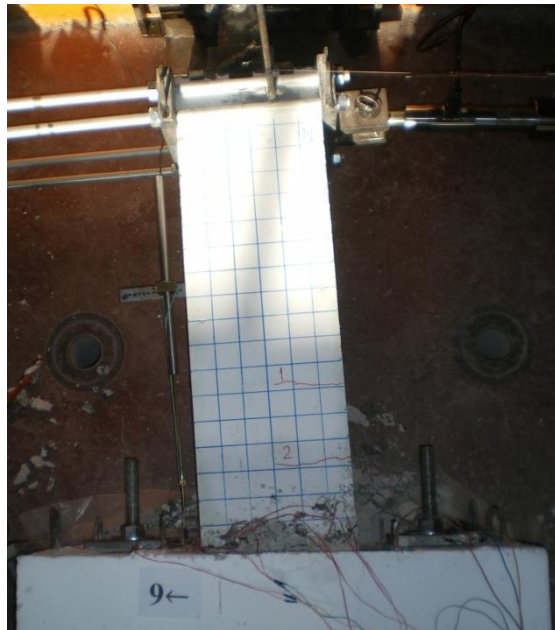

7^{ος} ημίκυκλος pull

Δοκίμιο RHL_2

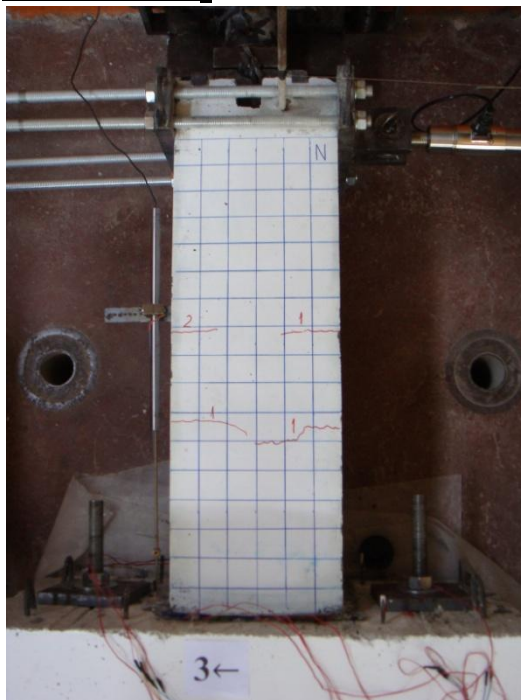

3^{ος} ημίκυκλος push

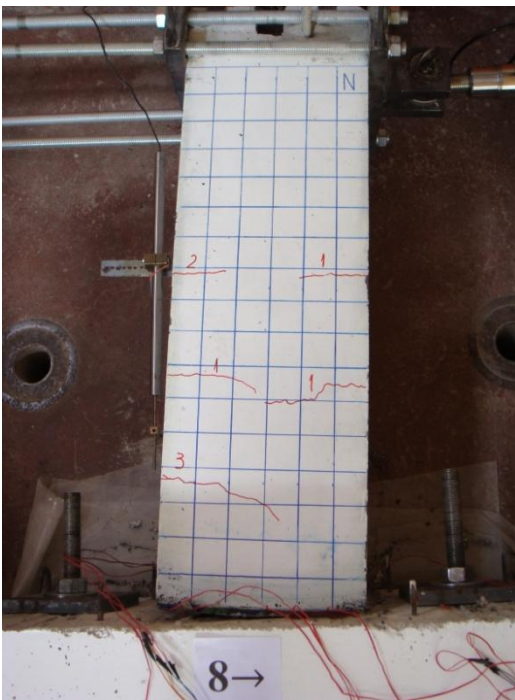

9^{ος} ημίκυκλος push

Δοκίμιο RWL_2

3^{ος} ημίκυκλος push

8^{ος} ημίκυκλος pull

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

EBETAM (MIRTEC)

19.

Εργαστήριο Χημικών Αναλύσεων	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ	Ταυτότητα Αναγνώρισης Δοκιμίου 52652
------------------------------------	----------------------------------	---

Υλικό : Χάλυβας

No	C %	Mn %	P %	S %	Cr %
1	0,118	0,58	0,025	0,033	0,13

No	Ni %	Mo %	V %	Cu %	N %	Ceq %
1	0,15	0,02	0,00	0,30	0,009	0,276

20. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- No 1: Δοκίμιο Χ.Ο.Σ. Φ12 λείος
- Ceq : Ισοδύναμο άνθρακα (μέγιστο αποδεκτό κατά ΕΛΟΤ EN 10080 : 0,52)

Ο Υπεύθυνος Εργαστηρίου
Χημικών Αναλύσεων

Δρ. Π. Τσολάκης
Χημικός

Ελέγχθηκε

Π. Πολατίδης
Μεταλλουργός Μηχανικός

ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Σχετικά πρότυπα για σύνταξη Έκθεσης ΕΛΟΤ EN ISO/ IEC 17025

01.	ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ	:	ΧΗΜΙΚΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ
02.	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ	:	Α' ΒΙ.ΠΕ. - 385 00 ΒΟΛΟΣ
03.	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ	:	18-11-2010
04.	ΟΝΟΜΑ ΠΕΛΑΤΗ	:	ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΩΝ Α.Π.Θ.
05.	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΛΑΤΗ	:	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ, 546 45 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
06.	ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΡΓΟΥ	:	39262
07.	ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ	:	5519

ΔΗΛΩΣΗ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΔΟΚΙΜΗΣ

Τα αποτελέσματα της παρούσας δοκιμής αφορούν αποκλειστικά και ΜΟΝΟΝ τα δείγματα που υποβλήθηκαν σε αυτήν την δοκιμή.

ΔΗΛΩΣΗ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Η παρούσα έκθεση επιτρέπεται να αναπαραχθεί ΜΟΝΟΝ στο σύνολο των σελίδων της, χωρίς την έγκριση του εργαστηρίου. Επιμέρους αναπαραγωγή του παρόντος ενιαίου εγγράφου δεν έχει την ισχύ έγκυρης έκθεσης.

08.	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΚΘΕΣΗΣ	:	3310
09.	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ	:	23/11/2010
10.	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ	:	23-11-2010
10.	ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ	:	52652
11.	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ	:	Πελάτης
	ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ	:	---
12.	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΡΓΟΥ	:	Εργαστηριακές δοκιμές
13.	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ	:	Δοκίμιο Χ.Ο.Σ. Φ12 λείος
	ΥΛΙΚΟ	:	Χάλυβας
14.	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΟΚΙΜΗΣ	:	Θ. Θεοχάρης
15.	ΕΙΔΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ / ΔΟΚΙΜΗΣ	:	Φασματοσκοπική Ανάλυση
	ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΟΚΙΜΙΟΥ	:	Πεπλατυσμένο δοκίμιο
16.	ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ	:	Η χημική ανάλυση έγινε στην συσκευή οπτικής εκπομπής σπινθηρισμού SPECTROLAB M8
17.	ΠΡΟΤΥΠΑ / ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ	:	ASTM E 415-08 ΕΛΟΤ EN 10080-05
18.	ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΗ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ	:	Η χημική ανάλυση πραγματοποιήθηκε βάσει της οδηγίας εργασίας W.I./labche-01/1

GP - LAB / EN01 (4.1 / 2.4.08)

Σελίδα 1 από 2

Chem-3310-ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΑΠΘ.doc

Γραφείο Αθηνών : Μ. Μερκούρη 76, Αγ. Δημήτριος, 173 42 Αθήνα
Athens office : 76, M. Merkouri, Ag. Dimitrios, GR - 173 42 Athens
Tel : +30 210 9961408, Fax: +30 210 9969850
E-mail : athens.office@ebetam.gr

Κεντρικό : Α. Βουλγαρική Περιοχή, 385 00 Βόλος
Head office: A. Industrial Area, GR - 385 00 Volos
Tel.: +302421095340/1/2, Fax: +302421095364
E-mail: volos.office@ebetam.gr
web site: http://www.ebetam.gr

Γραφείο Θεσσαλονίκης : Βουλγαρική Περιοχή, 570 22 Σίνδος
Thessaloniki office : Industrial Area, GR - 570 22 Sindos
Tel : +30 2310797 867, Fax: +30 2310 723117
E-mail : thess.office@ebetam.gr

ΕΒΕΤΑΜ**(MIRTEC)**

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ Α.Ε. / METALLURGICAL INDUSTRIAL RESEARCH & TECHNOLOGICAL DEVELOPMENT CENTRE S.A.

Προς
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΩΝ Α.Π.Θ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ
54645 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Βόλος, 29 Νοεμβρίου 2010
ΠΠ/νκ - 2814/10

Υπόψη κ. Καλογερόπουλου

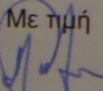
Κύριοι,

Σας διαβιβάζουμε τις υπ' αριθ. 392/18.11.10 και 3310/23.11.10 Εκθέσεις Εργαστηριακών Δοκιμών που αφορούν αποτελέσματα χάλυβα οπλισμού σκυροδέματος.

Όπως προκύπτει από τα αποτελέσματα ο χάλυβας είναι ποιότητας S220 κατά ΕΛΟΤ 959 και είναι συγκολλησίμος.

Είμαστε πρόθυμοι για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση.

Με τιμή

Π. Πολατίδης
Μεταλλουργός Μηχανικός
Δ/ντής

Γραφείο Αθηνών : Μ. Μικραδίου 76, Αγ. Δημήτριος, 115 42 Αθήνα
Athens office : 76, M. Mikradou, Ag. Dimitrios, GR - 115 42 Athens
Tel : +30 210 9961428, Fax: +30 210 9969850
E-mail : athens.office@ebetam.gr

Κεντρικό Α. Βιομηχανική Περιοχή, 580 00 Βόλος
Head office: A. Industrial Area, GR - 580 00 Volos
Tel.: +302021195243/112, Fax: +302021195364
E-mail: volos.office@ebetam.gr
web site: <http://www.ebetam.gr>

Γραφείο Θεσσαλονίκης : Βιομηχανική Περιοχή, 5570 22 Σίνδος
Thessaloniki office : Industrial Area, GR - 5570 22 Sindos
Tel : +30 2010797 867, Fax: +30 2010 728117
E-mail : thess.office@ebetam.gr